

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DEĞER hakkında NE biliyorsun ?

Dr. Âtîf Limâda

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

SAHTE MESİH (DECCAL) HAKKINDA NE BİLİYORSUN?

KARINCA YAYINLARI

Sahte Mesih (Deccal) Hakkında Ne Biliyorsun?

Dr. Âtîf Limâda

Çeviri

Erkan Avşar

Yayına Hazırlayan

Osman Arpaçukuru

Kapak Tasarım

Ahmet Mayalı

Baskı

Kilim Matbaası

1 Baskı: Nisan 2004

KARINCA YAYINLARI

Soğanağa Camii Sok. Büyük Tulumba Çıkmaşı No: 5/9

Beyazıt / İSTANBUL & Telefon: 0 212 638 46 66

Feyzullahkarınca@yahoo.com / Feyzullahkarınca@hotmail.com

www.karincakitap.com

SAHTE MESİH (DECCAL) HAKKINDA NE BİLİYORSUN?

DR. ÂTİF LİMÂDA

Çeviri
Erkan Avşar

KARINCA

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ	.7
SÖZLÜKTE VE ŞER'İ İSTILAHTA DECCAL	.11
SAHİH HADİSLERE GÖRE DECCAL	.14
DECCAL'IN TARİFİ (ONUN BİR PORTRESİNİ ÇİZME ÇABASI)	.18
DECCAL'IN ORTAYA ÇIKMASINDAN ÖNCEKİ İŞARETLER	.20
DECCAL NEREDEN ORTAYA ÇIKIP, SON OLARAK NEREYE GİDECEKTİR?	.27
Deccal Yeryüzünde Ne Kadar Kalacaktır?	.27
DECCAL'A YASAKLANAN YERLER	.30
DECCAL İNSANLARI NEYE DAVET EDECEKTİR?	.33
DECCAL'IN FİTNELERİ	.38
MÜ'MİNLERE MÜJDE	.48
MESİH İSÂ BİN MERYEM VE DECCAL	.50
MESİH MESİH'İ ÖLDÜRÜYOR	.56
MESİH YERYÜZÜNDE NE KADAR KALACAKTIR?	.61
İSÂ'NIN İNİŞİ YENİ BİR PEYGAMBERLİK DEĞİLDİR	.62
DECCAL'IN ORTAYA ÇIKACAĞINA İMAN ETMEK HAKTIR	.67
DECCAL'A UYANLAR YAHÛDİLERDİR	.69
Çarmıh Fikri	.79
SÖZÜMÜZÜ NOKTALAMADAN ÖNCE	.83
SÖZÜMÜZÜ NOKTALARKEN	.93

Önemli:

Deccal'ın sağ ya da sol gözünün kör olması hadisi farklı rivayetlerde gelmiştir. Haliyle hadisler sahihdir. Önemli olan Deccal'ın bir gözünün kör olması.

ÖNSÖZ

Hamd ancak âlemlerin Rabbi Allah'a mahsustur. Salât ve selâm Rabbinden aldığı vahyi insanlara tebliğ eden ve ümmetini Deccal'ın şerrine karşı uyaran, ümmetine Deccal'ın şerlerinden nasıl kurtulunması gerektiği hususunda kurtuluş yolunu belirleyen Hz. Peygamber'e olsun.

Gelelim asıl konumuza:

Deccal meselesi çok ciddî bir meseledir. Öyle ki Allah Teâlâ'nın gönderdiği her peygamber ümmetini Deccal'ın şerrine karşı uyardır.

Peki, her ümmeti meşgul eden ve gerek nebî, gerekse resûl olsun, her peygamberin uyarı kaynağı olan bu Deccal'ın öyküsü nedir?

Biz kitabımızda bu konuyu Allah'ın izniyle açıklamak istiyoruz.

İtiraf etmeliyim ki, işin başında elden geldiğince bu haksız iddia sahibinin dünyasına yakın olmaya çalıştım. Ancak bunun için bir yol bulamadım.

Çünkü onun dünyası bütünüyle Allah'ın lânetine mazhar olmuş Yahudîlerle irtibatlıdır.

Bu dünya da tamamıyla şerden ibarettir. Hem de katıksız bir şer. Ondan kimse kurtulamaz.

Bu dünyaya yaklaşmak, uzak ve yakın tarihi incelemek ve İsrailoğullarının, Allah'ın dinini değiştirip de onda olmayan

şeyler ekledikleri günden bu yana olan kara tarihlerinin üzerinde durmak gerekir.

Yahudîlerin Deccalla olan bağları kendisine tâbi olunanla tâbi olanıki gibidir. Deccal zamanı geldiğinde onların liderleridir. Onlar da onun o kötü emellerini gerçekleştirmesi için peşinden koşacak olan tâbileridir. Fitnenin yeryüzünde kök salması onların sürekli takip ettikleri bir yoldur.

“Yeryüzünde bozgunculuğa çalışanlar...”¹

Ayrıca bu dünyaya – yani İsrailoğullarının dünyasına – yaklaşmak için tarih içerisinde cereyan eden uzak bir geçmişten bu yana olan devletlerarası olayları da incelemek ve İsrailoğullarının her asırda ve her bölgede işledikleri suçlara da bakmak gerekir.

Yaşadığımız asrın tanıklık ettiği olaylara ve bu asrın siyasî haritasında meydana gelen değişikliklere baktığımızda, Yahudîlerin siyasî karışıklıkların çıkarılmasında bütün dünya bazında pis bir rollerinin olduğunu görürüz.

Onlar fesadın yayılmasındaki bu pis rolleri sayesinde Decal'ın cirit atacağı sahayı hazırlamaktadırlar. Onlar sayesinde Deccal gelinceye kadar fitne artacak, din kaybolacak ve fesad yayılacaktır.

Bundan dolayı Deccal meselesine ister geniş olsun bir şekilde, ister özet bir şekilde olsun, değinmek gerekir. İnsanları ona karşı uyarmak ve peygamberlerin çizgisinden çıkmayıp, bu uyarıyı yapmak gerekir. İnsanlara bütün peygamberlerin, ümmetlerini Deccale, karşı uyardıklarını hatırlatmak gerekir.

Allah Teâlâ'dan faydalı olmasını ve Kıyamet Günü'nde iyiliklerimiz arasında bize sunulmasını istediğimiz bu çalışmamızda Deccal kelimesini hem terimsel olarak hem de dildeki mânası bakımından ele aldık. Hadis-i şeriflerde zikredilen va-

1 Kur'an, Mâide sûresi, âyet 33.

sıflarından onun bir portresini çizmeye çalıştık. Bu arada Decal'ın ortaya çıkacağını bildiren âyet-i kerimleri de sunduk. Aynı şekilde ortaya çıkacağı yerden, bu dünyadaki görevinin bitişinden, kendisine yasaklanan yerlerden, yapacağı davetlerden ve fitnelerinden de bahsettik. Ardından Deccal'ın Mesîh olan alâkasından, kendisine tabi olanlarla karşı karşıya gelmesinden ve buna benzer bu kitabın konusu olan şeylerden bahsedeceğiz.

Asıl ilginç olanı ise, Deccal meselesinin her asırda insanların kafasını meşgul etmesidir.

Her asırda insanlar Deccal ile kendi asırları arasında yeni keşfedilen icatlar ve yeryüzünde insanoğlu için kolaylık sağlayacak araçlar açısından bir bağ kurmak için fırsat bulacaklardır. Çünkü Deccal kendi asrında kolaylıklar imkânlar sunan araçlarla beraber ortaya çıkacaktır. O bununla birlikte teknoloji bakımından gelmiş geçmiş bütün asırları geride bırakacaktır.

Günümüzde uçan daireler ile Deccal arasında bağıntı kurmaya çalışan kimselerin olduğunu görmekteyiz. Bu şüphesiz bir çaba sonucu ortaya atılan bir fikirdir. Ne var ki delilden yoksundur.

Ancak biz – ki bu konuda Hz. Peygamber'in hadis-i şerifi senedimizdir – Deccal'ın yadsınamayacak kadar olağanüstü bir gücünün olacağını inkâr etmiyoruz. Onun bu olağanüstü gücü teknoloji bakımından en parlak bir dönemin imkânlarıyla da alâkalı olabilir. Söylemek istediğim şey budur.

Allah Teâlâ'dan amel defterlerinin dağıtıldığı günde bu çalışmamızın lehimizde kayıtlı olmasını diliyorum. Âmin.

Dr. Âtîf Limâda

SÖZLÜKTE VE ŞER'İ ISTILAHTA DECCAL

Deccal

Deccal deyince kafamızda bağ kurduğumuz şey; tuzak, hile, yalan, kötü ahlâk ve bozuk niyettir.

Meselâ, “Bu, Deccal bir adamdır.” derler.

Kişiyi takılan bu sıfat, değersizlik ve aşağılık göstergesidir. Bu sıfatın sahibi olan kimsenin bin bir türlü yüzü vardır.

Hiç kimse onun ne şerrinden ne de tuzaklarından, hilelerinden ve kötülüğünden kurtulamaz.

Dilciler Deccal'ı nasıl açıklamışlar bunu anlatacağız.

Sözlükte Deccal

İbn Dehiyye anlatıyor:²

Ulemâ şöyle demektedir:

Sözlüklerde Deccal on özellik için söylenir:

1) Deccal: Yalancı demektir; çünkü o hakkı bâtulla değiştirmektedir. Bu kelimenin iki çoğulu vardır. Birincisi, “Deccalûn”; ikincisi ise, “decâcile” şeklindedir.³

2 Ebû Abdulkurtubî, *Kitâbut-tezkira fi ahvâlil-mevtâ ve umûril-âhira*, Dârus-Sahâbeti lit-Turâs.

3 Kelimenin bu çoğulu, kuralı olarak gelen çoğuldur.

2) Deccal: “Decl” kelimesinden gelmektedir. Decl; deve-
nin katranla boyanması demektir. Deccal da bu kelimedenden ha-
reketle adlandırılmıştır; çünkü o da hakkı gizlemekte ve onu
düzenbazlıkla örtmektedir. Onun yalan söylemesi bir kimsenin
devesinin uyuzunu katranla boyamasına benzetilmiştir.

3) Deccal böyle adlandırıldı; çünkü o yeryüzünün değişik
yerlerini dolaşacaktır. Yeryüzünün değişik yerlerini kateden
kimseye böyle derler.

4) Deccal kelimesi kök itibariyle örtmek, kapağını kapat-
mak anlamına gelir. İbn Düreyd şöyle der: “Örtme eyleminin
yapıldığı her işe “decel” denir.”

5) Deccal bu şekilde adlandırılmıştır; çünkü o Mekke ve
Medine hariç her şehri dolaşacaktır. İşte bu şekilde her yeri do-
laşan kimseye “Deccal” denir.

6) Deccal bu isimle isimlendirilmiştir; çünkü o şerriyle in-
sanları aldatacak ve onları da peşinden sürükleyecektir. Bunu
yapan kimseye “Deccal” denir.

7) Deccal: Pusuda bekleyen.

8) Deccal: Bir şeyi altınla yaldızlayan; suyu bol koyan.
Meselâ, kılıç için bu kelimenin kökünden elde edilen “mudcel”
kullanılır. Mudcel kılıç; altın suyuna batırılmış kılıç demektir.

9) Deccal: Nesnelerin boyandığı altın suyu. Deccal da bu
isimle isimlendirildi, çünkü o da batılı güzel gibi göstermekte-
dir.

10) Deccal: Kılıcın cevheri ve alası.

Bütün bu tarifler bize gösteriyor ki, Deccal; yalancı, hileci,
batılı hak gibi gösteren ve hakka örtü çeken, insanları şerriyle
aldatan demektir.

Deccal’ın bu durumu, devenin uyuzunun katranla boyan-
ması ya da ucuz bir madenin altın suyuna batırılıp aldatıcı bir
güzelliğe kavuşturulmasına benzer.

Deccal batılı yaymak, pisiği ve küfrünü doldurmak için yeryüzünü (Mekke ve Medine, hatta dendiğine göre Kudüs de hariç) köşe bucak gezecektir.

SAHİH HADİSLERE GÖRE DECCAL

Deccal'ın âhir zamanda ortaya çıkacağı sahih hadislerle sabittir.

Birinci hadis:⁴

Huzeyfe (r.a.) naklediyor: Hz. Peygamber buyurdu ki:

“Deccal sol gözü olmayan, perişan saçlı biridir. Beraberinde cennet ve cehennem vardır. Cehennemi cennet, cenneti de cehennemdir.”

Yine Huzeyfe devam ediyor: Hz. Peygamber şöyle buyurdu:

“Şüphesiz ben Deccalla birlikte olan şeyleri biliyorum. O-nun beraberinde akmakta olan iki nehir vardır. Bu nehirlerin birisi göze beyaz su; diğeri de yanmakta olan bir ateş olarak gözüktür. Bunlar eğer birisini yakalarlarsa o kimse gözüne ateş olarak gözükeneye gelsin, gözlerini kapatıp başını eğerek içsin; çünkü o, soğuk sudur. Deccal gözü çirkin olan biridir. Gözü-nün kalın bir perdesi vardır. Gözlerinin arasında kâfir yazılıdır. Bunu okuma ve yazma bilen ya da bilmeyen her mü'min okur.”

İkinci hadis:⁵

Abdullah bin Ömer (r.a.) naklediyor: Hz. Peygamber bir

4 Sahih bir hadis: Buhârî (3450, 7130); Müslim (2934, 2935); Ahmed (5, 383, 399); Ebû Dâvûd (4315).

5 Sahih bir hadis: bk.: İmam el-Kurtubî, *et-Tezkira*, thk. Dârus-Sahâbe

gün insanların arasında Sahte Mesih'ten (Deccal) bahsetti. Ve şöyle buyurdu:

“Şüphesiz Allah tek gözlü değildir. Ancak Sahte Mesih (Deccal) tek gözlüdür. Onun sağ gözü yoktur...”

Abdullah bin Ömer devam ediyor: Hz. Peygamber buyurdu ki:

“Bu gece rüyamda Kâbe'deydim. Bir de ne göreyim, esmer bir adam. Sanki esmerlerin en güzeli. Omuzları arasındaki saç lülelerine vuruyor. Ellerini iki adamın omuzlarına koymuş, Kâbe'yi dolaşıyor.

“Bu kim?” diye sordum.

Bana, “O, Meryem'in oğlu Mesih'tir.” diye cevap verdiler.

Bir de kısa ve kıvrıkcık saçlı bir adam gördüm. Sağ gözü yoktu. İnsanlardan İbn Kutân'a benzettim onu. Ellerini iki kişinin omuzlarına koymuş Kâbe'de dolaşıyordu.

“Bu kim?” diye sordum.

Bana, “Bu, Sahte Mesih (Deccal)'tir.” dediler.

Üçüncü hadis:⁶

İbn Abbâs'tan nakille Hz. Peygamberin şöyle buyurduğu anlatılıyor:

“Deccal tek gözlüdür. Teni beyazdır. Başı sanki ağaç dalı gibidir. İnsanlardan Abduluzâ İbn Kutn el-Hurâî'ye çok benzer. Deccal tek gözlüdür. Muhakkak ki Allah, tek gözlü değildir.”

lit-Turâs. Buhârî (4/164), (9/75); Müslim (169); Ahmed (2/937, 130); Ebû Avâne (1/148); el-Beğavî, *Şerhus-Sünne* (66, 42).

6 Hadis hasen: İbn Ebû Şeybe (15/132); Ahmed (1/240); İbn Hibbân (8/281); et-Taberânî, *el-Kebîr* (1/117), (2/117), (3/117); Abdülganî, *Fî Ahbârî'd-Deccâl* (bölümü) (66), (69), (70).

Dördüncü hadis:⁷

Ebû Hüreyre'den nakille Hz. Peygamber'in şöyle buyurduğu rivâyet edilir:

“Dalâlet Mesîhi tek gözlüdür. Alnı açıktır. Burun delikleri geniştir. Ve burnunda eğrilik vardır. Kutn bin Abduluzza'ya benzer.”

Bunun üzerine adam, Hz. Peygamber'e şöyle der:

“Ona benzemek bana zarar verir mi, ey Allah resûlü?”

Hz. Peygamber cevap verir:

“Hayır, sen müslümansın, o ise kâfir.”

Beşinci hadis:⁸

Ebû Ka'b, Hz. Peygamber'in Deccal hakkında şöyle bahsettiğini nakleder:

Hz. Peygamber şöyle buyurdu:

“Onun gözlerinden biri yeşil bir şişeye benzer. Kabir azabından Allah'a sığınırız.”

Altıncı hadis:⁹

Ebû Bekir (r.a.)'den nakille Hz. Peygamber'in şöyle buyurduğu rivâyet edilir:

“Deccal yeryüzünün doğusunda ortaya çıkacaktır. Buraya Horasan denir. Kendisini gruplar takip edecektir. Onların yüzleri yuvarlak, yumru, katı ve kalkan misâlidir.”

7 Hadis hasen: İbn Ebû Şeybe (15/129); et-Taberânî, *el-Kebîr* (18/335) ve *el-Mecma* (3/178, 7/348).

8 Sahih bir hadis: et-Tayâlisî (544); Ahmed (5/123); İbn Hibbân (8/281); Ebû Nuaym, *el-Hilye* (4/363); Abdülganî, fî *Ahbârid-Deccâl* (65); el-Heysemî, *el-Mecma* (7/337).

9 Sahih bir hadis: Tirmizî (2237); İbn Mâce (4072); Ahmed (1/724); el-Hâkim (4/527).

Yedinci hadis:¹⁰

Saîd bin Cemehân, Süfeyne'den nakille şöyle bahsetmektedir: Hz. Peygamber bir keresinde bize hutbe veriyordu. Şöyle buyurdu:

“Hiçbir peygamber gelmemiştir ki, ümmetini Deccal’a karşı uyarmamış olsun. Sözümlü iyi dinleyin, Deccal tek gözlüdür. Sol gözü yoktur. Sağ gözünde ise kalın bir perde vardır. Gözleri arasında “kâfir” diye yazılıdır. Onunla birlikte iki vadi çıkar. O vadilerin birisi cennet, diğeri ise cehennemdir. Onun cehennemi cennet, cenneti ise cehennemdir. Ardından Deccal insanlara şöyle der:

“Ben sizin, diriltlen ve öldüren Rabbiniz değil miyim?”

Onunla beraber peygamberlerden ikisine benzeyen iki melek olacaktır. Ben o ikisinin ve babalarının ismini biliyorum. İstersem ikisinin isimlerini söylerim. O iki meleğin biri Deccal’ın sağında diğeri de solunda olacaktır. Deccal şöyle diyecektir:

“Ben sizin, diriltlen ve öldüren Rabbiniz değil miyim?”

Onlardan biri şöyle cevap verecektir: “Yalan söylüyorsun.”

Ancak bunu insanlardan hiç kimse duymayacaktır. Diğeri ise şöyle diyecektir:

“Doğru söylüyorsun.”

İşte bu fitnedir. Ardından yürüyecektir. Tâ ki Medine’ye gelinceye kadar. “Bu, o adamın köyüdür.” diyecektir. Ancak kendisine Medine’ye girmek için izin verilmeyecektir. Sonra yoluna devam edecektir. Tâ ki Şâm’a varıncaya kadar. Allah onu Akabetü Efik civarında helâk edecektir.

Değişik rivâyetlerde bu konuları içeren başka sahih hadisler de vardır. Onları Allah’ın izniyle sırası geldikçe vereceğiz .

10 Sahih bir hadis: et-Tayâlisî (1106); İbn Ebû Şeybe (15/137); Ahmed (5/221-222); et-Taberânî, *el-Kebîr* (6445).

DECCAL'IN TARİFİ (ONUN BİR PORTRESİNİ ÇİZME ÇABASI)

Deccal'ın özelliği

İri yapılıdır. İlâhlık iddia edecektir. Bundan dolayı Hz. Peygamber şöyle buyurmaktadır:

“Şüphesiz Allah tek gözlü değildir...”

Deccal:

İnsanlardan biri olacaktır. Ne cin ne de melektir. İnsanlar da ne özellik varsa onda da olacaktır. Bu özellik ister boy, ister kilo olsun. O da insanların yediklerinden yiyecek, içtiklerinden içecektir. Uyuyacak ve uyanacaktır. Büyük ve küçük abdestini yapacaktır. Sümkürececek ve tükürecektir. Yeryüzünde dolaşacak, bineğine binecektir.

Onun, tarifi meşhur bir eşiği olacaktır. Kuyruğu kesik, katra benzeyen bir eşektir. İki kulağı arasında kırk arşın bir mesafe olacaktır. Hz. Peygamber, Deccal'ı hadis-i şeriflerinde öyle bir vafsetmekte ve açık bir şekilde anlatmaktadır ki, biz sanki onu gözümüzle görmüş gibi oluruz.

Hz. Peygamber'den bize ulaşan sahih hadislerin toplamından hem bu dünyada hem de âhirette Allah'ın lânetini alan bu melûnun net bir portresi zihinlerimizde canlanmaktadır.

Deccal iri yapılı bir adamdır. Uzun boyludur. Şişmandır. Kısa ve kıvrıkcık saçlıdır. Aynı zamanda saçı gürdür de. Boyu biraz eğridir. Rengi beyazdır. Gözlerinin arasında “kâfir” diye yazılıdır. Alnında yazılı olan bu yazıyı ister okur yazar olsun ister olmasın her mü'min okuyacaktır. Gözlerinden birisi yoktur. Sağ gözüdür bu olmayan. Bu gözü sanki hiç yaratılmamıştır. Sol gözünün ise üzerinde kalın bir perde vardır. Bu perde gözün bulanık görmesine neden olan bir deridir. Ya da gözyaşlarının çıktığı yerde biten bir et parçasıdır. Donmuş bir kan parçasına benzer. Sol göz kusurludur. Neredeyse görmeyecek derecededir. Ya da körlüğe yakın bir derecededir.

Ancak buna rağmen o yeryüzünü köşe bucak dolaşıp kat edecektir. Bundan dolayı kendisine “Mesih” denmiştir.

İşte bu Deccal'ın çok benzer bir portresidir.

Allah bizi ondan korusun!

DECCAL'IN ORTAYA ÇIKMASINDAN ÖNCEKİ İŞARETLER¹¹

Deccal ortaya ansızın ve uyarısız çıkmayacaktır. Çünkü onun ortaya çıkışı son derece ciddî bir meseledir. Onun çıkışı Kıyamet'in yaklaştığının ve dolayısıyla yeryüzünün sonunun geldiğinin habercisidir.

Yine onun ortaya çıkışı büyük bir fitnedir. Onunla beraber pek çok insan helâk olacaktır. Onun çıkışıyla bâtil, hak gibi görünecektir.

O da şeytanın yaptığı gibi insanları dinlerinden koparacaktır. Kendisinin insanların Rabbi olduğuna dair ilâhlık taslayacaktır.

Dolayısıyla; onun ortaya çıkışı ansızın olmayacak, bilâkis beraberinde işaretler olacaktır. Öncesinde ya da sonrasında meydana gelecek bu işaretler, Kıyamet'in yaklaştığının göstergesi olacaktır.

Huzeyfe bin el-Yemân (r.a.)'dan nakille şöyle anlatılır:

“Medine’de bir duvar gölgesinde oturuyorduk. O sırada Hz. Peygamber yanımıza gelerek şöyle buyurdu:

“Sizi oturtan sebep nedir?”

Cevap verdik:

11 “Kıyamet Ne Zaman? (Metas-Sâatu?)” isimli kitabımıza müracaat edin! (Hazırlık aşamasındadır.)

“Konuşuyorduk.”

“Hangi konuda?”

Kıyamet hakkında.

“Şüphesiz siz öncesinde on tane alâmet görmediğiniz sürece Kıyamet’i göremeyeceksiniz:

Onların birincisi güneşin batıdan doğmasıdır. Ardından duman, ardından Deccal, ardından Dâbbetül-arz¹², ardından üç defa ay tutulması (bunların biri doğuda, biri Arap yarımadasında), İsâ’nın ortaya çıkması, Yecûc ve Mecûc’un ortaya çıkması, sonuncusu ise Yemen tarafından Adn kuyusundan çıkacak bir ateş olacaktır. Bu ateş herkesi Mahşer’e sürükleyecektir.”¹³

Müslim bu konuyu Huzeyfe’den nakille şöyle aktarmaktadır.¹⁴

“Hz. Peygamber, odasından dışarı sarkmıştı. O sırada biz de Kıyamet’ten bahsetmekteydik. Şöyle buyurdu:

“Şu on alâmet olmadığı sürece Kıyamet kopmaz:

Güneşin batıdan doğuşu, Deccal’in ortaya çıkması, dumanın olması, Dâbbetül-arz’ın ortaya çıkması, Yecûc ve Mecûc’un ortaya çıkması, İsâ’nın ortaya çıkması. Ardından üç defa ay tutulmasının olması, bunlar; doğuda, batıda ve Arap

11 “*Kıyamet Ne Zaman? (Metas-Sâatu?)*” isimli kitabımıza müracaat edin! (Hazırlık aşamasındadır.)

12 Çıkışı Kıyamet’in alâmetlerinden olan bir hayvan.

13 Sahih bir hadis: Müslim (2901); Ahmed (4, 6, 7); Ebû Dâvûd (1/43); Tirmizî (2274), İbn Mâce (4041), (4055); İbn Ebû Şeybe (15/130, 163); et-Tayâlisî (1067); en-Neseî (502). İmam el-Kurtubî, *et-Tezkira* (thk. Dârus-Sahâbe lit-Turâs).

14 Sahih bir hadis: Müslim (2901); Ahmed (4, 6, 7); Ebû Dâvûd (1/43); Tirmizî (2274), İbn Mâce (4041), (4055); İbn Ebû Şeybe (15/130, 163); et-Tayâlisî (1067); en-Neseî (502). İmam el-Kurtubî, *et-Tezkira* (thk. Dârus-Sahâbe lit-Turâs).

yarımadasında olacaktır. Aden’de çıkacak olan ateş. Bu ateş insanları mahşere sürükleyecektir. Onlar gecelediğinde o da geceleyecek, onlar kuşluk vaktine girdiğinde o da girecektir.

İmam el-Kurtubî şöyle der:

“Bu hadislerdeki bu emâreler tertipli bir şekilde gelmemiştir. Ancak Huzeyfe’den nakille aktarılan ilk hadis hariç. Burada “ardından” kelimesiyle birlikte bir sıra belirtilmiştir. Ne var ki iş böyle değildir. Onun asıl sırası Huzeyfe’nin aktardığı başka bir hadiste gelmektedir:

“Hz. Peygamber bir odadaydı. Biz de onun aşağısındaydık. Dışarı doğru uzanıp bize bakarak şöyle buyurdu:

“Ne hakkında konuşuyorsunuz?”

“Kıyamet.” hakkında diye cevap verdik.

Bunun üzerine bize şöyle buyurdu:

Şüphesiz Kıyamet şu on alâmeti görmediğiniz sürece olmaz:

Doğuda olacak bir ay tutulması, batıda olacak bir ay tutulması, Arap yarımadasında olacak bir ay tutulması, dumanın görülmesi, Deccal’in ortaya çıkması, Dâbbetül-arz’ın ortaya çıkması, Yecûc ve Mecûc’un ortaya çıkması, güneşin batıdan doğması, Aden ülkesinden çıkacak ve insanları sürükleyecek olan bir ateş.”¹⁵

Bazı raviler onuncusu hakkında şöyle demektedirler:

“Hz. İsa’nın yeryüzüne inmesi.” Onların bazıları da şöyle demektedir: “İnsanları denize atacak olan bir rüzgâr.” Bu hadisi Müslim kitabında nakletmiştir.

Bu rivayetteki ilk emâreler olan üç defa olacak ay tutulmasından bazıları, Hz. Peygamber zamanında vuku bulmuştur.

Ebül-Ferec bin el-Cevzî, Irak’ta çok büyük depremlerin

15 *et-Tezkira fi ahvâlil-mevtâ ve umûril-âhira.*

ve ay tutulmalarının olduğunu ve bunlardan dolayı pek çok insanın öldüğünden bahsetmektedir.

el- Kurtubî şöyle demektedir:

“Bazı hocalarımızdan duyduğumuz kadarıyla bizde, Endülüs’ün doğusunda da bu durum vuku bulmuştur. Kataru Dânin’den olan “Kataru Tında” adında bir köyün üzerine bir dağ çökmüş ve o köyün hepsini silmiştir.

Ayrıca arkadaşlarımdan biri bana Libya’da Burka bölgesindeki “Tirse” adında bir köye şiddetli bir zelzelenin vurduğunu ve bu zelzelenin evlerin duvarlarını yıkıp tavanlarını halkının başına yıktığını ve halkın enkazın altında öldüklerini haber verdi. Onlardan pek azı kurtulmuş. Bu hadiste Dâbbetül-arz, Yecûc ve Mecûc’dan önce geçmektedir. Ancak böyle değildir. Alâmetlerin birincisi Deccal’in ortaya çıkmasıdır. Ardından Hz. İsa (a.s.)’nin yeryüzüne inmesi, ardından Yecûc ve Mecûc’un ortaya çıkmasıdır. Allah Teâlâ onları boyunlarındaki kurtlarla¹⁶ öldürdüğünde, Peygamber Hz. İsa’nın da ruhunu alacaktır. Yeryüzü İsa’sız kalacak ve günler geçecektir. İslâm dininin çoğu gidecektir. İnsanlar eski âdetlerine geri dönmeye başlayacak, küfre gireceklerdir. Tıpkı Allah Teâlâ’nın insanlara gönderip onlar sayesinde insanları hidâyete erdirdiği ve daha sonra da ruhunu kabzettiği her peygamber de olduğu gibi. Ardından Allah Teâlâ Dabbetül-arzı çıkaracak ve bu sayede müminler kâfirlerden ayrılacaktır. Ya da kâfirlerle ve fâsiklara küfürlerinden dönüp doğruyu görerek isyanı bırakmaları için şans tanınacaktır. Daha sonra Dabbetül-arz kaybolacak ve insanlara mühlet verilecektir. Ancak insanlar sapkınlıklarında ısrar ederlerse güneş bu kez batıdan doğacaktır. Artık bundan sonra ne bir kâfirin ne de bir fâsığın tevbesi kabul edilecektir. Ardından yakın bir zamanda Kıyamet kopacaktır.

Çünkü Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

16 Deve, koyun vb’nin burnunda olan kurtçuk.

“Ben cinleri ve insanları ancak Bana kulluk etsinler diye yarattım.”¹⁷

İnsanlar kulluğu bıraktıklarında Allah onları artık yeryüzünde uzun bir zaman tutmayacaktır. Bazı âlimler böyle bahsetmektedirler.

Duman meselesine gelince; bu, Ali, İbn Ömer, Ebû Hüreyre, İbn Abbâs, İbn Ebû Melekiyye ve el-Hasan’dan rivâyet edilmiştir. Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: *“O hâlde o göğün açık bir duman ile geleceği günü gözetle!”¹⁸*

Dâbbe’den ise Allah Teâlâ şöyle bahsetmektedir:

“Söylenen söz başlarına geleceği zaman, onlar için yerden bir dâbbe çıkarırız, insanların âyetlerimize kesin bir inançla inanmadıklarını kendilerine söyler.”¹⁹

Tefsirciler Safâ tarafından büyük bir insan grubunun çıkacağını ve hiçbirinin diğerini geçmeyeceğini söylüyorlar. Müminler belli olacak, onların yüzleri parlayacaktır. Onların gözlerinin arasında mü’min diye yazılı olacaktır. Kâfirlerin ise yüzleri kararacaktır. Gözlerinin arasında kâfir diye yazılı olacaktır. Abdullah İbn Ömer (r.a.)’den nakille Dabbetül-arz’ın Deccal bahsinde anlatılan aslan olduğu rivâyet edilmektedir.²⁰

Sonuncusu Yemen’den çıkacak olan, başka bir rivâyete göre ise Aden ülkesinden çıkacak olan bir ateştir.

Diğer bir rivâyete göre de Hicâz topraklarında ortaya çıkacaktır. el-Kâdî İyâz şöyle der:

“Belki o ikisi insanları haşretmek için bir araya gelen iki ateştir. Ya da ateşin çıkışının başlangıcı Yemen’de olabilir. İkisinin ortaya çıkışı ise Hicâz’dadır.”

17 Kur’an, Zâriyât sûresi, âyet 56.

18 Kur’an, Duhân sûresi, âyet 10.

19 Kur’an, Neml sûresi, âyet 82.

20 et-Tezkira fi ahvâlil-mevtâ ve umûril-âhira.

el-Kurtubî şöyle demektedir:

“Ateşe gelince; Hicâz topraklarından çıkacak olan ateş çıkmıştır. Geriye insanları mahşere götürecek olan ateş kalmıştır. O da Yemen’den çıkacaktır.”²¹

Allah’ın izniyle güneşin batıdan doğması konusuna da geleceğiz.²²

Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“*Yaklaştı Kıyamet, ay yarıldı!*”²³

Rivâyet edilir ki; Mekke halkı Hz. Peygamber’den bir alâmet göstermesini istediler. Hz. Peygamber onlara ikiye ayrılmış ayı ve parçalarının arasındaki dağı gösterdi. Ve şöyle buyurdu: “Şahit olun!”²⁴

Deccal’in ortaya çıkmasının öncesindeki alâmetlerden birisi de şudur: İnsanlar açlık ve kıtlığın olacağı üç seneye maruz kalacaktır.

Hadis-i şerifte şöyle buyrulmaktadır:²⁵

“... Şüphesiz Deccal’in ortaya çıkmasından önce insanlar üç çetin seneye maruz kalacaklardır. Bu senelerde insanlar şiddetli bir susuzluk yaşayacaklardır. İlk sene Allah Teâlâ gökyüzüne emredek ve gökyüzü yağmurunun üçte birini hapsedecektir. Aynı şekilde yeryüzüne emredek ve yeryüzü de bitkisinin üçte birini hapsedecektir. Ardından ikinci sene gökyüzüne emredek ve gökyüzü yağmurunun üçte birini hapsedecektir. Bu sene de yeryüzüne emredek, yeryüzü bitkisinin üçte ikisini hapsedecektir. Daha sonra Allah Teâlâ üçüncü se-

21 *et-Tezkira fî ahvâlil-mevtâ ve umûril-âhira*.

22 Kıyâmet hakkındaki kitabımızda!

23 *Kur’an*, Kamer sûresi, âyet 1.

24 Buhârî ve Müslim’de ve bunların dışındakilerde buldum.

25 Hadis hasen: İbn Mâce (4077); Ebû Dâvûd (4322); ve bunlar dışındakiler.

ne gökyüzüne emredecek ve gökyüzü bu sefer yağmurunun hepsini hapsedip bir damla bile yağdırmayacaktır. Yeryüzüne emredecek ve yeryüzü bitkisini hapsedip bir tek yeşillik bile birtirmeyecektir. Ne bir koyun, sığır kalacaktır, ne de dişi olan başka bir şey. Allah'ın dilediği her şey helâk olacaktır. Bunun üzerine sorulur:

“İnsanları böyle bir zamanda ne yaşatacaktır?”

Hiz. Peygamber cevap verir:

“Kelime-i tevhid, tekbir, tesbih ve hamd. Bunlar insanlar için yemeğin yerini tutacaktır.”

DECCAL NEREDEN ORTAYA ÇIKIP, SON OLARAK NEREYE GİDECEKTİR?

Deccal, doğu tarafında ortaya çıkacaktır. Horasan'da Asbahân tarafından el-Yahûdiyye diye adlandırılan bir köyde ortaya çıkacaktır.

Ardından Irak ve Şâm arasındaki Hicâz bölgesine gidecektir. Melûnun yeryüzündeki mesafeleri katetme konusunda büyük bir gücü vardır.

Bu yüzden – daha önce açıkladığımız gibi – “Deccal” diye adlandırılmıştır. Yani yeryüzünü katedip köşe bucak dolaşmasından dolayı bu ismi almıştır.

O yeryüzünü dolaşırken, kuyruğu olmayan, katıra benzeyen bir eşeğe binecektir. Bu eşeğin iki kulağının arasındaki mesafe kırk arşındır.

O yeryüzünde dolaşırken mesafeleri öyle bir katedecektir ki, bu, rüzgârın yağmuru götürmesine benzeyecektir. İşte bu durum insanların onunla büyülendiği fitnelerden biri olacaktır.

Bazı rivayetlere göre Deccal'ın eşeğinin attığı adımlar arasında bir millik mesafe olacaktır. Ona ne araziler ne de kayalıklar dayanacaktır.

Deccal yeryüzünde ne kadar kalacaktır?

Deccal'ın yeryüzünde kalışı kırk gün sürecektir. Ancak bu günlerin hepsi bizimkiler gibi olmayacaktır.

Bu günleri Hz. Peygamber şöyle tarif etmektedir:

Hz. Peygamber'e Deccal'ın yeryüzünde ne kadar kalacağı hakkında sorduk. Bize şöyle cevap verdi:

Kırk gün. Bir gün bir sene gibi olacak. Bir gün bir ay gibi olacak. Bir gün bir hafta gibi olacak. Diğer günleri de sizin günleriniz gibi olacaktır.

Bunun üzerine kendisine, “Ey Allah'ın resûlü, bir sene gibi olan o günde bizim bir günde kılmış olduğumuz namaz yetecek mi?” diye sorduk.

Şöyle buyurdu:

“Hayır, ona yetecek kadarını kılın!”

Ardından şöyle sorduk:

“Ey Allah'ın resûlü, Deccal'ın yeryüzündeki hızı nasıldır?”

Şöyle buyurdu:

“Rüzgânın alıp götürdüğü yağmur gibidir. Bir topluluğa geldiğinde onları davet eder. Onlar da kendisine iman edip çağrısına icabet ederler...”²⁶

Deccal'ın öldürülmesi ise, Hz. İsâ tarafından Beytülmakdis (Kudüs)'te olacaktır.

Hadis-i şerifte şöyle buyrulmaktadır:

“Ardından İsâ (a.s.) iner ve seher vaktinde gelir. Şöyle derler:

“Bu bir adamdır.” Giderler, bir de ne görsünler, O, İsâ (a.s.)'dır. Bu sırada namaz için kalkılır. Kendisine şöyle denir:

“Öne geç ey Ruh!”

Bunun üzerine Hz. İsâ şöyle der:

26 Sahih bir hadis: Müslim (2937); Ahmed (5/145); Tirmizî (2240); İbn Mâce (4075); İbn Ebû Şeybe (15/142); el-Beğavî, *Şerhus-Sünne* (4261).

“İmamınız buna daha lâyıktır. Namazı size o kıldırın! Sabah namazını kıldıklarında Deccal’in yanına giderler. Deccal, İsâ (a.s.)’yı gördüğünde tıpkı tuzun suda erdiği gibi erir. İsâ o-nu öldürür. Nihâyet ağaçlar ve taşlar şöyle derler:

“Ey Allah’ın ruhu! Bu bir Yahudî’dir.

Hız. İsâ Deccal’a uyanlardan hiçbirini bırakmaksızın hepsini öldürür.

DECCAL'A YASAKLANAN YERLER

Deccal'in bütün beldeleri dolaşacağı söylenir. Ancak kutsal beldeler olan Mekke ve Medine hariç. Mekke, Allah'ın kutsal kıldığı bir beldedir. Mekke Allah tarafından her türlü düşmandan ve kötülükten korunur. Mekke yeryüzünde tevhid sancağının dalgalandığı ilk yerdir.

“Doğrusu insanlar için kurulan ilk mabet, kesinlikle Mekke'deki o çok kutsal ve bütün âlemlere hidâyet olan İbadet Evi'dir. Onda açık alâmetler ve İbrâhim'in makamı vardır. Oraya giren güvenlik içinde olur. Oraya gitmeye gücü yeten herkesin o İbadet Evi'ni ziyaret etmesi de Allah'ın insanlar üzerinde bir hakkıdır. Kim bu hakkı tanımazsa, Allah'ın kesinlikle ihtiyacı yoktur. O, bütün âlemlerden müstağnidir.”²⁷

Medine ise Hz. Peygamber'in hicret ettiği yerdir. Allah orayı güzel kılmıştır, bu yüzden güzel anlamına gelen “Tayyibe” adını almıştır. Medine Hz. Peygamber'in hicretiyle nurlanmıştır. Hz. Peygamber'in kabri oradadır. Bu da orayı daha da nurlu ve güzel kılmıştır. Allah oranın toprağını bol etsin!

Hz. Peygamber orası için bereketle dua etmiş, Allah da orasını bereketlendirmiş ve kat kat fazlasıyla nimetlendirmiştir.

Hadis-i şerifte şöyle buyrulmuştur.²⁸

27 Kur'an, Âl-i İmrân sûresi, âyet 96-97

28 Sîretu İbn Hişâm, thk. Dârus-Sahâbe lit-Turâs.

Dolayısıyla bu iki mübarek beldenin, Allah'ın hem bu dünyada hem de âhirette çirkin olarak yarattığı Deccal melûnuna haram kılınması buraların en doğal hakkıdır.

Buhârî ve Müslim'in, Enes İbn Mâlik'ten nakille rivâyet ettikleri hadis-i şerifte şöyle buyrulmaktadır: Hz. Peygamber buyurdu ki:

“Mekke ve Medine, Deccal'in ayak basacağı beldelerden değildir.”²⁹

Ayrıca Enes'ten nakledilen hadiste şöyle buyrulmaktadır: Hz. Peygamber buyurdu ki:

“Deccalin ayak basmadığı memleket kalmayacaktır. Ancak Mekke ve Medine hariç. O ikisine girilen her bir yerde melekler iki sıra hâlinde onları koruyacaklardır...”³⁰

Bazı rivayetlerde şöyle denir:

“Gitmediği hiçbir yer kalmaz. Ancak Mekke, Medine, Beytülmakdis (Kudüs) ve Tûr Dağı hariç. Melekler onu bu yerlerden kovarlar.”³¹

Bilindiği üzere Kudüs, yeryüzünde insanlar için, Kâbe'den sonra yapılmış ikinci kible dir.

Kudüs peygamberlerin gönderildiği yerdir. Aynı şekilde Hz. Peygamber'in Mîrac'a yükseldiği yerdir. Kudüs daha önceleri peygamberlerin kiblesiydi. Daha sonra Allah Teâlâ kibleyi Beytülharam (Kâbe)'a çevirmiştir.

Hz. Peygamber Kudüs'te Hz. Âdem'den Hz. İsâ'ya kadar olan peygamberlerin tümüne imamlık edip namaz kıldırmıştır.

29 Sahih bir hadis: Buhârî (3/28); Müslim (2943); İbn Hibbân (8/284); el-Beğavî, *Şerhus-Sünne* (2022).

30 Sahih bir hadistir. Onun geçtiği yerler daha önce geçen hadiste verildi.

31 *et-Tezkira fî ahvâlil-mevtâ ve umûril-âhira*, thk. Dârus-Sahâbe lit-Turâs, 618.

Tûr dağı:

Bu dağ dünyanın tanıklık ettiği en muazzam konuşmaya tanıklık etmiştir. Bu konuşma Hz. Mûsa (a.s.) ile âlemlerin Rabbi olan Allah arasındadır.

Allah Teâlâ buyuruyor ki:

“Biz hem ona Tûr’un sağ tarafından seslendik hem de onu yakarış makamında yakınlık mertebesine erdirdik.”³²

Dolayısıyla önce peygamberlik iddiasında bulunan, daha sonra da Allah olduğunu iddia etmeye cüret eden mahlukların, tipi çok bozuk olan Deccal’ı ayak basması için bırakmaları bu kutsal yerlerin en doğal hakkıdır.

Eğer Deccal’i görmemiz alnımıza yazılmışsa, Allah Teâlâ bizi onun şerrinden muhafaza etsin! Rabbim onu görmeyi kaderimize yazmasın! Çünkü o fitnedir, hem de ne fitne! Çünkü o şerdir, hem de ne şer! Âlemlerin Rabbi olan Allah’tan Kıyamet Günü’ne kadar bizi onun şerrine karşı muhafaza etmesini dileriz! Âmin...

32 Kur’an, Meryem sûresi, âyet 52.

DECCAL İNSANLARI NEYE DAVET EDECEKTİR?

Melûn Deccal davetine öncelikle kendisinin Allah katından gönderilmiş bir peygamber olduğunu iddia etmekle başlar.

Kendisinin peygamberlerin sonuncusu olduğunu ve ondan sonra artık peygamber olmayacağını iddia eder. Hz. Peygamber bize bunu haber vermektedir. Şöyle buyurmaktadır:

“O ortaya çıkar ve şöyle der:

“Ben Allah’ın elçisiyim ve benden sonra peygamber yoktur.”

O bununla yetinmeyecektir. Bilâkis bunu bunaklık ve delilik aşamasına getirip, daha sonra kendisinin insanların Rabbi olan Allah olduğunu iddia edecektir. Şöyle diyecektir:

“Ben sizin Rabbinizim...”

Bu meseleyi açıklayan sahih hadisler şöyledir: Süfeyne’den nakille Hz. Peygamberin şöyle buyurduğu rivâyet edilir:

“Benden önce hiçbir peygamber yoktur ki, ümmetini Deccal’a karşı uyarmamış olsun. Deccal tek gözlüdür. Onun sol gözü yoktur. Sağ gözünde ise kalın bir et parçası vardır. Gözleri arasında “kâfir” diye yazılıdır. O yazıyı Allah’a imân eden herkes okur. Deccalla beraber iki vadi vardır; bunların birisi cennet, diğeri ise cehennemdir. Ayrıca beraberinde iki melek vardır. Bu melekler peygamberlerden ikisine benzerler.

Eğer istersem o ikisinin isimlerini ve babalarının isimlerini söylerim. Meleklerin birisi sağında, diğeri ise solundadır. Deccal şöyle diyecektir:

“Ben sizin, diriltlen ve öldüren Rabbiniz değil miyim?”

Meleklerden birisi şöyle der:

“Yalan söyledin.”

Ancak bunu insanlardan hiç kimse duymaz. Yalnızca diğerk melek hariç. Diğerk melek ona şöyle der:

“Doğru söyledin.”

Bunu insanlar duyar ve zannederler ki, o Deccali tasdik ediyor. İşte bu fitnedir. Ardından Deccal yürümeye başlar, tâ ki Medine’ye gelir. Ancak kendisine izin verilmez. Bunun üzerine o şöyle der:

“Bu, o adamın köyüdür. Daha sonra yürümeye devam eder, tâ ki Şâm’a gelir. Allah Teâlâ onu Akabetü Efik’da helâk eder.”³³

Semura bin Cündüb’den nakille verilen hadiste ise Hz. Peygamber’in şöyle buyurduğu anlatılır:

“Deccal ortaya çıkacaktır. O tek gözlüdür ve sol gözü yoktur. Gözünün üzerinde kalın bir et parçası vardır. Körleri ve kötürümleri iyileştirecek, ölüleri diriltecektir. İnsanlara şöyle diyecektir:

“Ben sizin Rabbinizim.”

Her kim ki, “Sen Rabbimsin.” derse, o kimse fitneye kapılmıştır.

Her kim de, “Rabbim Allah (c.c.)’tır.” derse, bu şekilde ölür ve Deccal’in fitnesinden korunmuş olur. O kimse için ne bir

33 Sahih bir hadis: et-Tayâlisî, (1106); İbn Ebû Şeybe (15/137); Ahmed (5/221–222); et-Taberânî (6445); ve el-Beğavî’nin, Said bin Ceme-hân’dan nakille rivâyet ettiği hadis.

fitne ne de bir azap olur. Yeryüzünde Allah'ın dilediği kadar kalır. Ardından batı tarafından İsa (a.s.) gelecektir. O, Muhammed'i tasdik edecektir. Muhammed'in dini üzerine olacaktır. Ve Deccal'i öldürecektir. Ardından Kıyamet kopacaktır.”³⁴

Semura bin Cündüb'den nakille Hz. Peygamberin Deccal'dan bahsederken şöyle buyurduğu nakledilmektedir:

“Deccal ortaya çıktığında kendisinin Allah olduğunu iddia edecektir. Her kim ki ona iman eder, ona uyar ve onu doğrularsa, daha önce işlemiş olduğu ameli kendisine bir fayda sağlamayacaktır. Ve her kim de onu yalanlar, ona inanmazsa daha önce işlemiş olduklarından dolayı kendisine bir ceza verilmeyecektir. Deccal yeryüzünün her yerinde görülecektir. Ancak el-Haram civarı ve Beytülmakdis hariç. Deccal müminleri Beytülmakdis'te kuşacaktır.”³⁵

İmâm Ahmed bin Hanbel, *Müsned*'inde şöyle demektedir:³⁶

“Muhammed İbn Sâbık bize şöyle bahsetti: İbrâhim bin Tahmân, Ebü'z-Zübeyir'den nakille, Ebü'z-Zübeyir de Câbir bin Abdullah'tan nakille şöyle demektedir:

“Hz. Peygamber şöyle buyurdu:

Yeryüzünde geçireceği kırk gecesı vardır. Onlardan bir gün bir sene gibi, bir gün bir ay gibi, bir gün bir hafta gibidir. Diğer günleri ise sizin günleriniz gibidir. Deccal'in bindiği bir eşeğı vardır. Bu eşeğin kulakları arasındaki genişlik kırk arşındır. Deccal insanlara şöyle diyecektir:

“Ben sizin Rabbinizim.” Deccal tek gözlüdür. Oysa Rabbiniz tek gözlü değildir. Onun gözleri arasında “kâfir” diye yazılıdır. Bu yazıyı, okur yazar olsun veya olmasın her mü'min

34 Hadis hasen: Ahmed (5/13); et-Taberânî, *el-Kebîr* (6918), (6919), (7082).

35 Hadis hasen: İbn Ebû Şeybe, *Musannef* (15/151).

36 Hadis hasen li-gayrihi: Ahmed (3/367); el-Hâkim (4/530).

okuyabilir. Deccal bütün su ve arazilere uğrar. Ancak Allah Teâlâ'nın kendisine haram kıldığı Medine ve Mekke hariç. Onların kapılarında melekler durur. Deccal'in beraberinde ekmekten dağlar vardır. Bu sırada insanlar kıtlık içindedir. Ancak Deccal'e uyanlar hariç. Yine beraberinde iki nehir vardır. Ben o ikisini biliyorum. Nehrin birine "cennet"; diğerine de "cehennem" denir. Deccal her kimi ki cennet diye adlandırdığı nehre alırsa işte o cehennemdir. Her kimi de cehennem diye adlandırdığı nehre alırsa işte o da cennettir. Deccalla beraber insanlarla konuşmak için şeytanlar da vardır. Beraberinde müthiş fitneleri vardır. Meselâ gökyüzünün durumuyla alâkalı fitnessi vardır. O gökyüzünden yağmur yağdırır ve insanlar bunu görür. Deccal bir insanı öldürür. Ardından onu diriltir. İnsanlar bunu da görür. Deccal insanlara şöyle der:

"Ey insanlar! Böyle bir şeyi Allah'tan başkası yapabilir mi?"

Ardından insanlar Şâm'daki Duhân dağına kaçarlar. Deccal arkalarından gelir. Onları çetin bir kuşatma altına alır. Ayrıca çetin bir kıtlık geçirtebilir onlara. Ardından İsâ (a.s.) iner ve seher vaktinde gelir. Şöyle der:

"Ey insanlar! Sizi yalancı melûna karşı çıkmaktan alıko-
yan şey nedir?"

Bunun üzerine insanlar şöyle derler:

"Bu bir adamdır." Giderler ve bir de bakarlar ki, bu, İsâ bin Meryem (a.s.)'dir."

Derken ezan okunur ve İsâ'ya şöyle derler:

"Öne geç ey Ruh!"

İsâ onlara şöyle der:

"İmamınız buna daha lâyıktır. Namazı size o kıldırılsın!"

Namaz bittikten sonra çıkıp Deccal'a giderler. Deccal, Hz.

İsâ'yı gördüğünde tuzun suda eridiği gibi erir. Nihâyet ağaçlar ve taşlar şöyle seslenirler:

“Ey Allah'ın ruhu! Bu bir Yahudî'dir.”

Hız. İsâ, Deccal'a uyan hiçbir kimseyi bırakmaksızın hepsini öldürür.”

DECCAL'IN FİTNELERİ

Deccal ortaya çıkıp peygamberlik iddia edecektir. Ardından da Allah olduğu iddiasında bulunacaktır. Ve insanlara şöyle diyecektir:

“Ben sizin Rabbiniz değil miyim?”

Deccal'ın bu iddiası esnasında insanlar için olağanüstü sayılan mucize kabilinden olaylar olacaktır. Esasında bunlar Allah Teâlâ'nın kullarını imtihan etmek için izin verdiği şeylerdir. Bu olaylar sayesinde mü'minin imanı, kâfirin ise küfrü daha artacaktır. Deccal'a uyan kimseler helâk olacaklardır.

Deccal'ın fitnelerinden biri şudur: O, ölüleri diriltecektir. Ancak bu Allah'ın takdiri dahilinde olacak bir şeydir. Deccal genç birini çağırıp onu kılıcıyla iki parçaya bölecektir. Ardından ona kalkmasını emredecek, o da sanki kendisine hiçbir şey olmamış gibi gülerek kalkacaktır.

Yine fitnelerinden bir diğeri ise şöyledir: Deccal gökyüzüne emredecek ve gökyüzü de yağmur yağdıracaktır. Yeryüzüne emredecek, yeryüzü bitki verecektir. Hayvanlar eskisi gibi hatta eskisinden de daha besili olacaklardır. Memeler yeniden sütle dolacaktır.

Ardından insanları kendisine kulluk etmeye davet edecektir. İnsanlar onun çağrısına cevap vereceklerdir. Bunun üzerine yeryüzü bir harabeye dönüşecektir. Öyle bir hâl alacaktır ki, sanki onda ne bir ekin vardır ne de bir bitki. İnsanların elle-

rinde bir şeyleri kalmayacaktır. Yeryüzü üzerinde hayat yokmuş gibi olacaktır. Mallar kaybolup gidecektir.

Deccal'ın fitnelerinden birisi de şöyledir: O, harabe yerlerden geçecek, oralara hazinelerini çıkarmaları için emredecektir. Bunun üzerine bu yerler hazinelerini sanki uçuşan arılar misâli çıkaracaklardır.

Deccalin diğer bir fitnesi de şöyledir: O, adamın birini çağırıp kendisine şöyle diyecektir:

“Eğer sana anneni ve babanı getirirsem, benim senin Rabbin olduğuma tanıklık eder misin?”

Adam, “evet!” diyecektir.

Bunun üzerine Deccal'ın şeytanlarından ikisi, adamın anesinin ve babasının kılığında gelip şöyle derler:

“Oğlum, ona tâbi ol! O senin Rabbindir.”

Deccal'ın başka bir fitnesi de şudur: Deccalla, beraberinde bir cennet bir de cehennem vardır. Ancak onun cehennemi cennet, cenneti de cehennemdir.

Kim ona tâbi olursa, onu cehenneme alacaktır. Yani o kimseyi cennet gözüken, ancak aslında öyle olmayan nehre atacaktır. Kim de kendisine karşı isyan ederse, onu da cennete alacaktır. Yani görünüşte cehennem olan, ama aslında öyle olmayan nehre atacaktır. Bütün bu fitneler sahih hadislerle sabittir.

Mel'un Deccal gerçeğini açıklamak için bu fitneleri içeren hadis-i şeriflerden bazılarını vereceğiz.

Ebû Saîd el-Hudrî (r.a.)'den nakille şöyle anlatılır: Hz. Peygamber şöyle buyurdu:

“Deccal ortaya çıktığında mü'minlerden biri ona doğru yönelir. Gittiği yerlerde Deccal'ın silahlı adamlarıyla karşılaşır.

Kendisine şöyle derler:

“Nereye gidiyorsun?”

Mü'min:

“Ortaya çıkmış şu adama gidiyorum.”

Bunun üzerine sorarlar:

“Yoksa sen Rabbimize iman etmiyor musun?”

Adam:

“Rabbimiz gizlenmez.”

Bunun üzerine şöyle derler:

“Öldürün onu!”

Ancak bu sırada bir kısmı şöyle der:

“Rabbimiz size kendisi olmadan birini öldürmenizi yasaklamadı mı?”

Derken adamı alıp Deccal'a götürürler. Mü'min bakar ki bu, Deccal'dır. Şöyle der:

“Ey insanlar! Bu, Hz. Peygamber (s.a.v.)'in bahsettiği Deccal'dır.”

Bunun üzerine Deccal emreder ve adamın başı yarılr. Ardından şöyle der:

“Götürün onu ve kafasını yarın! Adamın sırtına ve karnına vururlar ve canını yakarlar.”

Deccal şöyle der:

“Bana iman etmiyor musun?”

Adam:

“Sen ‘Yalancı Mesih’sin.”

Bunun üzerine emreder, adam ortadan ikiye testere ile bçilir.

Ardından Deccal iki parça arasında yürür ve şöyle der:

“Kalk!”

Bunun üzerine kalkıp doğrulur.

Deccal kendisine şöyle der:

“Bana imân ediyor musun?”

Adam:

“Seni sadece bir kere daha görmüş oldum.”

Ardından şöyle der:

“Ey insanlar! O, benden sonra insanlardan hiç kimseye bir şey yapamayacaktır.”

Deccal adamın ellerinden ve ayaklarından tutup onu atar. İnsanlar adamı cehenneme attığını zannederler, ancak Deccal adamı cennete atmıştır.

Hz. Peygamber şöyle buyuruyor:

“Bu, Rabbinin katında şehitlik bakımından insanların en yücesidir.”³⁷

Başka bir rivayet de şöyledir:

“Deccal ortaya çıktığında kendisine Medine’ye girmesi yasaktır. Deccal Medine’ye yakın çorak yerlerden birine gider. Bu sırada insanların en hayırlısı olan ya da en hayırlılarından biri olan bir adam çıkıp, Deccal’ın yanına gelir. Adam şöyle der:

“Tanıklık ederim ki, sen Hz. Peygamber (s.a.v.)’in bize bahsettiği Deccalsın.”

Bunun üzerine Deccal şöyle der:

“Bu adamı öldürürsem, ne düşünürsünüz? Benim hakkımda şüpheye düşer misiniz?”

Yanındakiler, “Hayır!” diye cevap verirler.

37 Sahih bir hadis: Müslim (2938); Buhârî (3/28), (9/76); Abdürrezzak, *el-Musannef* (824); el-Beğavî, *Şerhus-Sünne* (4262); İbn Hibbân (8/283); el-Kurtubî, *et-Tezkira*, thk. Dârus-Sahâbe lit-Turâs.

Bunun üzerine Deccal adamı öldürür, ardından da diriltir. Onu dirilttiğinde adam şöyle der:

“Allah adına yemin olsun ki, benim senin hakkındaki fikrim hiç değişmedi. Yalnızca seni bir kez daha görmüş oldum, o kadar.”

Bunun üzerine Deccal, Allah kendisine bu adamı musallat etmesin diye onu öldürmek ister.”³⁸

Ebû Ümâme el-Bâhilî’den nakille şöyle rivâyet edilir:

“Hz. Peygamber bize hutbe veriyordu. Hutbesinin büyük çoğunluğunu Deccal hakkında anlattıkları teşkil ediyordu. Hz. Peygamber bizi ona karşı uyarıyordu. Şöyle buyuruyordu:

“Allah Teâlâ, Âdem (a.s.)’i yarattığından bu yana yeryüzünde Deccal fitnesinden daha büyük bir fitne görülmemiştir. Allah Teâlâ hiçbir peygamber göndermemiştir ki, ümmetini Deccal’a karşı uyarmamış olsun. Ben peygamberlerin sonuncusuyum. Sizler de ümmetlerin sonuncusunuz. Deccal ortaya çıkacaktır. Bunda şüphe yoktur. Eğer ben aranızdayken ortaya çıkarsa, ben bütün müslümanların savunucusuyum. Ancak benden sonra ortaya çıkarsa, o zaman herkes kendi savunucusudur. Allah her müslümana benim yerime vekilimdir. Deccal, Şâm ile Irak arasındaki bir gedikten ortaya çıkacaktır. Deccal sağa ve sola gidecektir. Ey Allah’ın kulları, ey insanlar! Şimdi iyi dinleyin! Ben size benden önceki hiçbir peygamberin açıklamadığı şekilde Deccal’ın sıfatlarından bahsedeceğim. Deccal görüldüğünde şöyle diyecektir:

“Ben Allah’ın peygamberiyim, benden sonra peygamber yoktur.”

Ardından kibirlenip şöyle diyecektir:

“Ben sizin Rabbinizim.”

38 Sahih bir hadis: Buhârî (3/28); Müslim (2943); İbn Hibbân (8/284); el-Beğavî, *Şerhüs-Sünne* (2022).

Oysa siz ölmedikçe Rabbinizi görmeyeceksiniz. Deccal tek gözlüdür. Oysa Rabbiniz tek gözlü değildir. Onun gözlerinin arasında “kâfir” diye yazılıdır. Bu yazıyı, ister okur yazar olsun ister olmasın, her mü’min okuyacaktır. Deccal’ın fitnelerinden birisi de beraberinde bir cennet ve bir cehennem olmasıdır. Aslında onun cehennemi cennet, cenneti ise cehennemdir. Her kim ki onun cehennemiyle imtihan edilirse, Allah’a sığınıp Kehf’in baş taraflarını okusun! O zaman ateş nasıl ki, İbrâhim’i yakmayıp onun için serin olduysa, aynı olacaktır. Fitnelerinden birisi de şudur: Deccal adamın birine, “Eğer sana babanı ve anneni getirirsem, benim senin Rabbin olduğuma tanıklık eder misin?” diye soracaktır.

Adam, “Evet!” diyecektir.

Bunun üzerine iki şeytan gelip adamın önünde babasının ve annesinin kılığında dikilecekler. Ve şöyle diyecekler:

“Ey oğlum, ona tâbi ol! O senin Rabbindir.”

Deccal o adama musallat olmuştur. Onu öldürüp, testere ile kesip, iki parçaya ayıracaktır. Ardından şöyle diyecektir:

“Kuluma bakın! Ben şimdi onu tekrar dirilteceğim. Ve o, benden başka bir Rabbinin olduğunu iddia edecektir.”

Allah o adamı tekrar diriltir ve mel’un ona şöyle der:

“Rabbin kim?”

Adam:

“Rabbim Allah’tır. Sen Allah’ın düşmanısın. Sen Deccal-sın. Allah adına yemin olsun ki, seni bugünkünden daha çetin görmedim.” der.³⁹

Nuvâs bin Sem’ân el-Kılâbî’den nakille şöyle anlatılır:

Bir kuşluk vaktinde Resûlullah, Deccal hakkında o kadar

39 Hadis hasen: el-Beğavî, *Şerhüs-Sünne* (2022).

çok konuştu ki, biz Deccal'ın buralarda, hurma ağaçlarının arasında olduğunu zannettik. Resûlullah şöyle buyurdu:

“Beni sizin hakkınızda korkutan şey Deccal’dan başkası değildir. Eğer ben içinizdeyken Deccal ortaya çıkarsa, ben ona karşı sizin savunucunuzum. Ama ben aranızda değilken ortaya çıkarsa, o zaman herkes kendisinin kurtarıcısıdır. Allah Teâlâ her müslüman için benden sonra benim vekilimdir. Deccal kısa ve kıvrıkcık saçlı olup tek gözlüdür. Ben onu Abduluzzâ İbn Kutn’a benzetirim. Her kim Deccal’ı görürse, o kimse Kehf sûresi’nin baş taraflarını ona okusun. Deccal Şâm ve Irak arasında bir gedikten ortaya çıkacaktır. Sağa sola gidecektir. Ey Allah’ın kulları, iyi dinleyin!”

Kendisine, “Ey Allah’ın resûlü, Deccal yeryüzünde ne kadar kalacaktır?” diye sorduk.

Hiz. Peygamber şöyle buyurdu:

“Kırk gün. Bir gün bir sene gibi, bir gün bir ay gibi, bir gün bir hafta gibi, diğer günleri de sizin günleriniz gibi olacaktır.”

Şöyle dedik:

“Ey Allah’ın resûlü, o bir sene gibi olan günde bizim bir günde kıldığımız namaz yeterli olacak mıdır?”

Hiz. Peygamber cevap verdi:

“Hayır, ona yetecek kadar namaz kılın!”

Kendisine şöyle sorduk:

“Ey Allah’ın resûlü, Deccal’ın yeryüzündeki hızı nasıl olacaktır?”

Cevap verdi:

“Rüzgârın alıp götürdüğü yağmur gibi. Deccal bir topluluğa gelecek, onları davet edecek, onlar da kendisine iman edip davetine icabet edeceklerdir.”

Hiz. Peygamber devam etti:

“Deccal gökyüzüne emredecek, gökyüzü de yağmur yağdıracaktır. Yeryüzüne emredecek, yeryüzü de bitki bitirecektir. Davetine icabet eden topluluğun hayvanları eskisinden daha tavlı olacaklardır. Daha çok süt verecekler ve butları daha dolgun olacaktır. Ardından bir topluluğa gelecek, onlar davetini reddedeceklerdir. Deccal onlardan ayrılıp gidecek, onlar ellerinde avuçlarında bir şey kalmamış bir hâle düşeceklerdir. Deccal hazinelere uğrayacak ve onlara şöyle diyecektir: “Çıkar hazinelerini!” Bunun üzerine o hazineler arılar gibi Deccali takip edeceklerdir.

Ardından dolgun ve genç bir adamı çağıracaktır. Ona kılıçla vurup adamı iki parçaya bölecektir. Daha sonra Deccal onu kendi çağrısına cevap vermeye davet edecektir. Adam gülümseyerek kendisine doğru yönelecektir. Durum böyleyken Allah, İsâ Mesih’i gönderecektir. İsâ, Dimaşk’ın doğusundaki beyaz minareye iki eli iki meleğin kanatlarında inecektir. Daha sonra Deccal’ı arayacak, onu Lüd kapısında yakalayıp öldürecektir. Ardından İsâ (a.s.) bir topluluğun yanına gelecektir. O topluluğu Allah Deccal’dan korumuştur. İsâ onların yüzlerine elini sürerek onlara cennetteki derecelerinden bahsedecektir. Durum böyleyken Allah, Hz. İsâ’ya şöyle vahyedecektir: “Ben benim kullarımdan bazılarını çıkardım ki, birinin onları öldürmesi bir ceza getirmez. Kullanımı dağa götür!” Ve Allah, Yecûc ve Mecûc’u gönderecektir. “*Nihayet Yecûc ve Mecûc (un seddi) açılıp da her tepeden saldırdıkları;*”⁴⁰ Onların birincileri Taberiyye Gölü’ne uğrarlar ve gölün suyundan içerler. Ardından sonuncuları gelir ve şöyle derler:

“Burada bir keresinde su vardı.”

Ve Allah’ın peygamberi İsâ ve arkadaşları gelirler. Artık bir öküz sizin bugünkü yüz dinarınızdan daha kıymetli olmuştur. İsâ ve beraberindekiler geri dönerler. Allah Yecûc ve Mecûc’un boyunlarına devenin ve koyunun burnunda olan kurt-

40 Kur'an, Enbiyâ sûresi, âyet 96.

çuklardan yollar. Sabaha, tek bir nefsin ölmesi gibi ölü olarak çıkarlar. Ardından İsa ve beraberindekiler yeryüzüne inerler. Ancak Yecûc ve Mecûc'un leşlerinin ve pis kokularının kaplamadığı bir karışık yer bile bulamazlar. İsa ve beraberindekiler geri döner. Allah bir yağmur gönderir. Yağmur şehir olsun, köy olsun yeryüzünü yıkar. Nihayet yağmur yeryüzünü hiç ayak basılmamış gibi yapar.

Ardından yeryüzüne şöyle denilecektir:

“Meyveni yetiştir! Bereketini geri getir! O gün insanlar meyve yerler ve meyvelerin gölgesinde gölgelenirler. Allah süte bereket verecektir. Öyle ki deveden yapılan sağım, bir insan topluluğuna yetecektir. Sığırdan yapılan sağım, bir kabileye yetecektir. Koyundan yapılacak olan sağım, bir akraba topluluğuna yetecektir. İnsanlar bu şekilde devam ederlerken, Allah tatlı bir rüzgâr gönderecek ve bu rüzgâr onları kaplayacaktır. Böylece Allah her mümin ve her müslümanın ruhunu kabzedecektir. Kötü insanlar kalacak ve onlar karışmış eşekler gibi karışıklığa düşeceklerdir. İşte o zaman onların üzerine Kıyamet kopacaktır.”

Başka bir anlatışında ise “Burada bir keresinde su vardı.” sözünden sonra bana fazladan bir şeyler anlattı:

“Ardından yürüyecekler ve Cebelülhamr dağına varacaklardır. O, Beytülmakdis dağıdır. Onlar şöyle diyeceklerdir:

“Yeryüzündeki insanları öldürdük. Haydi şimdi de gökyüzünde olanları öldürelim. Ve gökyüzüne doğru ok atacaktırlar. Allah onların oklarını uçları kanlı bir şekilde geri gönderecektir.”

Tirmizî, *Câmi'*inde bu hadise yer verip “Yecûc ve Mecûc oklarını atarlar” şeklinde bahsetmektedir. Şöyle demektedir:

“Ardından yürürler, tâ ki Beytülmakdis dağına varırlar ve şöyle derler:

“Biz yeryüzündekileri öldürdük, haydi gökyüzündekileri de öldürelim.”

Oklarını göğe doğru atarlar. Allah onların oklarını kanla kırmızılaşmış bir şekilde geri gönderir. Ve İsâ bin Meryem onları kuşatır...”

MÜ'MİNLERE MÜJDE

Deccal öyküsü endişe verir. Çünkü onun fitnesine kanmak, onun safına dâhil olmak, ateşine düşmek ve ona tâbi olup helâk olmak korkunçtur.

Hız. Peygamber (s.a.v.)'in, ümmetini Deccal'a karşı uyarması verdiğimiz hadislerin hepsinde de açık ve nettir.

Dolayısıyla mü'minin Deccal'ın gelmesinden korkup onun hilelerinden endişe duyması en doğal hakkıdır.

Ancak Hız. Peygamber (s.a.v.) – ümmetine söz verdiği gibi – ümmeti konusunda endişe duymakta ve hadislerinde de gördüğümüz üzere ümmeti için kurtuluş ve selâmet dilemektedir.

“Beni sizin hakkınızda korkutan şey Deccal'dan başkası değildir. Eğer ben içinizdeyken Deccal ortaya çıkarsa, ben ona karşı sizin savunucunuzum. Ama ben aranızda değilken ortaya çıkarsa o zaman herkes kendisinin kurtancısıdır. Allah Teâlâ her müslüman için benden sonra benim vekilimdir.”⁴¹

Bu sözler her müslüman için güvende olma, gönül rahatlığı ve sükûnet içeren sözlerdir.

Bütün bunlardan sonra Hız. Peygamber'in, Deccal'ın Müslümanlara zarar veremeyeceği konusunda müslümanların onunla huzur bulacakları hadisini veriyoruz.

41 Daha önce naklettik.

Huzeyfe'den nakille şöyle anlatılmaktadır: Hz. Peygamber (s.a.v.)'in yanındaydık. Deccal'dan bahsediyordu. Şöyle buyurdu:

“Benim yanımda hiçbir fitne size karşı Deccal'ın fitnessinden daha korkunç değildir. İster küçük, ister büyük olsun hiçbir fitne Deccal fitnessi gibi değildir. Allah adına yemin olsun ki, Deccal hiçbir müslümana zarar veremeyecektir. Onun gözlerinin arasında ‘kâfir’ diye yazılıdır.”⁴²

İmam el-Kurtubî şöyle demektedir:

“Bu hadiste bahsedilen ‘Hiçbir müslümana zarar veremeyecektir.’ ifadesi nasıl oluyor? Oysa Deccal, Medine'den kendisine gelen adamı öldürüyor ve onu testereyle kesiyor. Bu, en büyük zarar değil midir?”

Ancak burada anlatılmak istenen bu değildir. Anlatılmak istenen şudur: Gerçek müslümanı Deccal oyuna getiremez ve onu dininden caydıramaz. Ancak böyle olmayanı, Deccal büyüler ve o da Deccal'ın peşinden gider. Allah en iyi bilendir.”⁴³

42 Sahih bir hadis: Ahmed (5/389); İbn Hibbân (5/85); Taberânî, *el-Mecma* (7/335). 43

43 İmam el-Kurtubî, *et-Tezkira*, 650, thk. Dârus-Sahâbe lit-Turâs.

MESİH İSÂ BİN MERYEM VE DECCAL

“Mesih” kelimesinin anlamları:

Deccal meselesi çığırından çıkıp da son derece önemli bir hâl aldığıında İsâ Mesih (a.s.) seher vakti yeryüzüne inecektir.

“Mesih” kelimesi hakkında İmâm el-Kurtubî (r.a.) şu açıklamalarda bulunmuştur:

“Mesih” kelimesi hakkında yirmi üç değişik açıklama vardır. Ebül-Hattâb bin Dehiyye kitabı *Mecmaül-Bahreyn*’de şöyle bahsetmektedir: “Benden önce, yolculuklar yapıp bedvîlerle görüşerek dilin kelimelerini toplayan hiç kimse onların hepsini bir arada vermemiştir.

Birinci açıklama:

Bu kelime aslında “mef’il” vezninden gelen “Mesyih” kelimesidir. Ancak Arapça’da ye harfi hareke taşıyamayan harflerden olduğu için harekesini sîn harfine vermiş, dolayısıyla sîn harfi hareke alıp “Mesih” şeklinde okunmuştur.

İkinci açıklama:

İbn Abbâs şöyle demektedir:

“Mesih, kötürümü iyileştiren ve ölüyü diriltiren demektir. Mesih burada ism-i fâil yapısındaki kelimelerden olup “Mâsih” mânasındadır.”

Üçüncü açıklama:

İbrâhim en-Nehaî şöyle demektedir:

“Mesih; çok doğru söyleyen adam demektir. Bu açıklamayı Asmaî ve İbnul-Arâbî yapmıştır.”

Dördüncü açıklama:

Ebû Ubeyd şöyle demektedir:

“Zannediyorum ki, bu kelime “Hâ Mâ Şihâ” şeklindedir. Yani “ş” ileidir. Ancak “Mesyâ” şeklinde Arapçalaştırılmıştır. Yahudiler böyle telaffuz etmektedirler.

Beşinci açıklama:

İbn Abbâs şöyle bahsetmektedir:

“Mesih diye adlandırıldı; çünkü o, insanların en düz tabanlı olanıdır. Onun ayağının altında yere değmeyen çukur kısım yoktur.”

Altıncı açıklama:

Mesih denmesinin sebebi; dünyaya geldiğinde başı sanki yağla yağlanmış gibiydi.

Yedinci açıklama:

Mesih dendi; çünkü doğduktan sonra yağla yağlandı.

Sekizinci açıklama:

İmam Ebû İshâk el-Cüvânî kitabı *Garîbul-Kebîr*’de şöyle demektedir:

“Bu ismi Allah Teâlâ yalnızca ona vermiştir. Çünkü Zeke-riya Peygamber onu meshetmiştir.”

Dokuzuncu açıklama:

Bu şekilde adlandırıldı; çünkü yüzü güzeldir. Öyle ki, “Mesih” sözlükte güzel yüzlü demektir.

Onuncu açıklama:

Mesih sözlükte şu anlama gelir: Gümüş parçası. Aynı

şekilde bu kelimenin müennes (dişil) için kullanılan şekli olan “Mesîha” da bu mânaya gelir.

On birinci açıklama:

Mesih sözlükte şu mânaya gelir: At ırkı.

On ikinci açıklama:

Mesih: Cimâ (kadınla cinsel ilişkiye girmek). Bunu İbn Fâris, *Mücmel*’inde söylemiştir.

On üçüncü açıklama:

Mesih: Kılıç. Bu mânayı Ebû Amr ve el-Muttariz söylemişlerdir.

On dördüncü açıklama:

Mesih: Kiraya veren kimse.

On beşinci açıklama:

Mesih yeryüzünde gezen, yani onu kateden anlamına gelir. Bu mânayı güvenilir dilcilerden Ebül-Abbâs Ahmed bin Yahyâ Sa’leb söylemiştir. Bundan dolayı İsâ, “Mesih” diye adlandırılmıştır. Çünkü o, bir seferinde Şâm’da; bir seferinde Mısır’da; diğer seferinde ise deniz sahillerindedir. Mesîh aynı zamanda Deccal için de söylenmiştir; çünkü o da İsâ gibi yeryüzünde dolaşacaktır.

On altıncı açıklama:

el-Hâfız el-Mukri Ebû Amr ed-Dânî, Ebül-Hasan el-Kâbis’e senedini dayandırarak şöyle sormuştur:

“Deccal Mesih nasıl okunur?”

Şöyle cevap vermiştir:

“Mesîh İbn Meryem gibi.”

Ebül-Hasan devam ediyor:

“Bazı kimseler de onu “Missîh” şeklinde okumuşlardır. Bu da bir görüştür. Ancak ben onu bu bahsettiğim şekilde oku-

mam.” İbn Dehiyye şöyle demektedir: “el-Ezherî, şöyle den-
diğinden bahsetmiştir:

Mesîh, “Fi’îl” vezninden gelip, şeddeli de söylenmektedir
(Yani Messîh olarak).

Bu da Deccalla, İsâ (a.s.) arasındaki bir farktır. Ardından
hocası Ebül-Kâsım İbn Şekvâl’in İmrân (Mûsâ) bin Abdurrah-
man’dan yaptığı nakili senet olarak vermektedir: İmrân bin
Abdurrahman şöyle dedi:

“el-Hâfız Ebû Ömer bin Abdülberr’in şöyle dediğini duy-
dum:

“Mesîh kelimesini kalın “hı” ile okuyanlar da vardır. Aslın-
da bütün bunlar ilim ehlinin yanında hatadır. Bu okunuşların
arasında fark yoktur. Ayrıca Hz. Peygamber onu telaffuz etmiş
ve Sahâbe de bunu nakletmiştir.”

Dilciler bu konuda Abdullah bin Kays er-Rukayyât’ın şu
dizelerini örnek olarak gösterirler:

Bırak onu Rukayye, çekil

Dedim ki onlara: Mesîh çıktığında

Burada Deccal çıktığında demek istemektedir. Bu yüzden
bu şiiri verdik.

er-Râciz şöyle demektedir:

“Mesîh, mesîhi öldürdüğünde.”

Yani İsâ (a.s.), Deccal’ı öldürdüğünde demektir.

On yedinci açıklama:

Deccal, Mesih diye isimlendirildi. Çünkü Mesih; bir gözü
ve bir kaşı olmayan demektir. İbn Fâris şöyle demektedir:
“Mesih, bir gözü ve bir kaşı olmayan demektir.”

Bundan dolayı Deccal; Mesih olarak adlandırıldı. Ardın-

dan Huzeyfe'ye isnad ederek Hz. Peygamberin şu hadisini vermektedir:

“Deccal’ın bir gözü ve bir kaşı yoktur.”⁴⁴

On sekizinci açıklama:

Yalancı Mesih: Bu, Deccal’a has olan bir sıfattır. Çünkü o yalan söylemektedir. Deccal şöyle der: “Ben Allah’ım.” O bu sözünü insanların en yalancısıdır.

Bundan dolayı Allah onu kusurlu (tek gözlü) kılmıştır.

On dokuzuncu açıklama:

Mesih: Azgın; pis; yalancı. Yalancı mânasında “messâh” da kullanılır.

Yirminci açıklama:

Deccal; “feîl” vezninde gelmiş olup, “fâil” vezninin anlamını taşır. Dolayısıyla Mesih; Deccal demektir. Çünkü Deccal yeryüzünü dolaşacaktır ve Mesîh de bu mânaya gelir. Ancak bununla on beşinci açıklamada geçenler arasında bir fark vardır. Fark şöyledir: On beşinci açıklamadaki yeryüzünü kat etmekle alâkalıydı; ancak buradaki Mekke ve Medine hariç kırk gecede tüm beldeleri dolaşmakla alâkalıdır.

Yirmi birinci açıklama:

Mesih: Nakşı silinmiş dirhem.⁴⁵

Bu mânayı İbn Fâris söylemektedir. Bu mâna Deccal’ın tek gözlü olma sıfatıyla uyushmaktadır. Çünkü Deccal’ın gözlelerinden biri yoktur. Deccal insanların en çirkinidir.

Yirmi ikinci açıklama:

el-Hâfız Ebû Nuaym, kitabı *Delâilün-Nübüvve*’de şöyle demektedir:

44 Müslim.

45 Dirhem: Gümüş para.

“Mesih diye adlandırıldı; çünkü Allah Teâlâ onun günahlarını silmiştir.”

Yirmi üçüncü açıklama:

el-Hâfız Ebû Nuaym adı geçen kitabında şöyle der:

“İsâ bin Meryem, Mesih diye adlandırıldı; çünkü Cebrâil (a.s.) onu bereketlendirmiştir. İsâ (a.s.) şöyle buyurmaktadır: “Beni her nerede olursam mübarek kıldı.”⁴⁶

İmâm el-Kurtubî’nin, kitabı *et-Tezkira*’da bahsettiği bu yirmi üç açıklama Ebül-Hattâb bin Dehiyye’nin *Mecma’ul-Bahreyn* isimli kitabından nakledilmiştir.⁴⁷

46 *Kur’an*, Meryem sûresi, âyet 31.

47 Burada el-Kurtubî’nin kitabında nakledilmiş sözleri hiçbir değişiklik ve eksiltme yapmadan vermeye gayret ettik. İstedik ki, ilgili kimseler faydalansınlar.

MESİH MESİH'İ ÖLDÜRÜYOR

Hadis-i şerifte şöyle buyrulmaktadır:

Ardından İsâ (a.s.) iner. Seher vakti gelip şöyle der:

“Ey insanlar, sizi pis yalancıya gitmekten alıkoyan şey nedir?”

Derler ki:

“Bu bir adamdır.”

Çıkıp giderler ki, bir de ne görsünler, İsâ bin Meryem (a.s.) değil mi? Derken namaza kalkılır ve İsâ'ya şöyle denilir:

“Öne geç Ruh!”

İsâ şöyle der:

“İmamınız buna daha lâyıktır. O size namazı kıldırınsın!”

Sabah namazını kıldıktan sonra Deccal'a giderler. Yalancı, İsâ'yı gördüğünde tuzun suda eridiği gibi erir. İsâ hemen onu öldürür. Artık ağaçlar ve taşlar şöyle bağırlar:

“Ey Allah'ın ruhu! Bu bir Yahudî'dir.”

Hz. İsâ, Deccal'a uyanlardan öldürmedik kimse bırakmaz.”⁴⁸

Geçen hadislerin hepsinde Mesîh İsâ bin Meryem'in inişini ve onun Deccali öldürüşünü anlattık...

48 Hadis hasen li-gayrihi: Ahmed (3/367); el-Hâkim (4/530).

Ebû Ümâme el-Bâhilî'nin, Hz. Peygamber'den naklettiği hadiste şöyle buyrulmaktadır:

Ebül-Asker'in kızı Ümmü Şureyk şöyle sordu:

“Ey Allah'ın resûlü, Araplar nerede?”

Hz. Peygamber:

“Onlar azdır. Onların çoğu Beytümakdis'tedir. Onların imamı sâlih bir adamdır. Onlara sabah namazını kıldırarak için öne geçer. İsâ bin Meryem (a.s.) o Araplara indiğinde bu imam İsâ'nın insanlara namaz kıldırması için geri çekilecektir. Bunun üzerine İsâ (a.s.) elini onun omzuna koyup ardından şöyle diyecektir:

“Geç ve namazı kıldır! O namaz senin hakkındır.”

Bunun üzerine imam insanlara namazı kıldırır. Ardından Hz. İsâ şöyle der:

“Kapıyı açın!”

Kapı açılır. Deccal'ın arkasında adamlar ve beraberinde yetmiş bin Yahudî vardır. Hepsi de kılıçlarını kuşanmış ve silahlıdır. Deccal, Hz. İsâ'yı gördüğünde tuzun suda eridiği gibi erir. Ve kaçıp gider. Bunun üzerine İsâ (a.s.) şöyle der:

“Benim senden alacağım bir darbem var. Onu bana vermeden gidemezsin.”

Ardından onu yakalar ve Lüd'ün doğu kapısında ona darbesini indirir. Böylece Hz. İsâ, Deccal'ı öldürür ve Allah Yahudîleri hezimete uğratar. Allah'ın yarattığı taş, ağaç, duvar, yeryüzünde hareket eden her türlü canlı vb. bütün varlıklar Yahudîleri saklamaz ve Allah tarafından dile gelirler. Bir tek “Garkade”⁴⁹ hariç. O, onların ağaçlarından ve konuşmaz. Bunun dışındakiler Hz. İsâ'ya:

49 Garkade: Boyu 1-3 metreyi bulan ve patlıcangillerden olan bir bitki.

“Bu bir Yahudî’dir. Gel ve onu öldür!” derler.

Hız. Peygamber şöyle buyurmaktadır:

“Deccal’ın kalacağı gün sayısı kırk senedir. Senenin biri yarım sene, diğeri bir ay, bir ayı bir hafta ve diğeri günleri ise sizden birinizin sabah Medine’nin kapısında olup akşama kadar diğeri kapısına ulaşamadığı vakit gibi olur.”

Bunun üzerine şöyle dendi:

“Ey Allah’ın resûlü! O kısa günlerde nasıl namaz kılarız?”

Hız. Peygamber şöyle cevap verdi:

“Nasıl ki, bu uzun günlere yetecek namazı kılıyorsunuz, o zaman da o günlere yetecek olan namazı kılarsınız.”

Hız. Peygamber şöyle buyuruyor:

“İsâ (a.s.) ümmetime adaletli bir yönetici olacaktır. Haçı kırarak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracaktır. Sadakayı bırakacaktır. Ne bir deve için ne de bir koyun için uğraşacaktır. Aynı şekilde kin ve nefret ortadan kalkacaktır, düşmanlık olmayacaktır. Kızgınlık da olmayacaktır. Öyle ki küçük bir çocuk yılanı elini götürse, yılan ona zarar vermeyecektir. Ya da küçük bir kız çocuğu aslanla uğraşsa, aslan ona zarar vermeyecektir. Kurt koyunun yanında onu bekleyen köpek gibi olacaktır. Yeryüzü bir kabın suyla dolması gibi barışla dolacaktır. Allah’tan başkasına tapılmayacaktır. Savaşlar bitecektir. Yeryüzü gümüş gibi düz olacak ve Âdem (a.s.)’in zamanındaki meyvelerini verecektir. Öyle ki insanlar üzüm koparacaklar ve üzüm, onları doyuracaktır. İnsanlar nar toplayacaklar ve nar, onları doyuracaktır. Öküz şu şu paraya olacaktır. At dirhemden de az paraya olacaktır.”

Denildi ki:

“Ey Allah’ın resûlü, at neden ucuz olacaktır?”

Cevap verdi:

“Çünkü savaşlar bir daha olmayacaktır.”

Tekrar soruldu:

“Ey Allah’ın resûlü, öküz neden pahalı olacaktır?”

Şöyle buyurdu:

“Yeryüzünün hepsi ekilip biçilecektir. Deccal’ın çıkmasından önce üç çetin sene geçecektir. İnsanlar o senelerde çetin bir açlığa maruz kalacaklardır. Allah ilk sene gökyüzüne yağmurunun üçte birini hapsedmesi emrini verecektir. Yeryüzüne de bitkilerinin üçte birini hapsedme emrini verecektir. Ardından Allah ikinci sene gökyüzüne yağmurunun üçte ikisini hapsedme emrini, yeryüzüne de bitkisinin üçte ikisini hapsedme emrini verecektir. Daha sonra Allah, üçüncü sene gökyüzüne yağmurunun hepsini hapsedip bir damlasını bile yağdırmaması emrini verecektir. Aynı şekilde yeryüzüne de bitkilerini hapsedip bir tek yeşilliğini bile yetiştirmemesi emrini verecektir. Allah’ın diledikleri hariç ne bir toynaklı hayvan (koyun, sığır, ceylan vb.) ne de yırtıcı bir hayvan kalacaktır.” Denildi ki:

“Peki, insanlar böyle bir zamanda nasıl yaşayacaklar?”

Hiz. Peygamber şu cevabı verdi:

“Kelime-i tevhid, tekbir, tesbih, hamd. İşte bunlar yemeğin yerini tutacaktır.”⁵⁰

Bu hadisin kıymeti ve değeri hakkında İbn Mâce şöyle der: Ebül-Hasan et-Tanânîs’in şöyle dediğini duydum: “Abdurrahman el-Muhâribî’nin şöyle dediğini duydum:

“Öğretmenin bu hadisi öğrencilere öğretmesi gerekir.”

Öyleyse kişinin bütün kalbiyle inanması gereken gerçeklerden biri de Mesih’in inmesine iman etmektir. Rabbimizin

50 Hadis hasen: İbn Mâce (4077); Ebû Dâvûd (4322); İbn Ebû Âsım, *es-Sünne* (391); et-Taberânî, *el-Kebîr* (7644), (7645), *Müsnedü-Şâmiyyîn* (861); el-Hâkim (4/536-537) (Onu Müslim’in şartına göre sahih kabul etmiştir. bk.: *el-Kurtubî*, et-Tezkira, thk.: Dârus-Sahâbe lit-Turâs.)

(c.c.) takdir ettiği ve bizim buraya kadar zikrettiğimiz sahih hadislerle de sabit olan bütün işlere iman etmek gerekir.

Başka hadislerden bahsedecek olursak:

Müslim ve İbn Mâce, Ebû Hüreyre'den nakille şöyle bir hadis nakletmişlerdir: Hz. Peygamber (s.a.v.) buyurdu ki:

“Muhakkak ki, Meryem'in oğlu adaletli bir yönetim için inecektir. Şüphesiz o, haçı kırarak, domuzu öldürecek, cizye-yi⁵¹ kaldıracaktır. Yine o, dişi genç deveyi bırakıp ona binmeyecektir. Düşmanlık, nefret gibi duyguları ortadan kaldıracaktır. İnsanları mala çağırdığında kimse çağrısına kulak asmayacaktır.”⁵²

Yine Ebû Hüreyre'den nakille şöyle denilir: Hz. Peygamber buyurdu ki:

“Nefsim elinde olana yemin olsun ki, Meryem'in oğlu ortaya çıkacaktır. Ya hac farızasını yerine getirirken, ya umre yaparken, ya da her ikisini de yaparken ortaya çıkacaktır.”⁵³

51 Cizye: Toprakta alınan vergi.

52 Sahih bir hadis: Müslim (155), (243); Buhârî (3/107), (4/205); Abdür-rezzâk (20840); Ahmed (2/978); Ebû Dâvûd (4324); Tirmizî (2233); İbn Hibbân (8/288), el-Beğavî, *Şerhus-Sünne* (4276).

53 a.e., (Bu hadis sahihtir.)

MESİH YERYÜZÜNDE NE KADAR KALACAKTIR?

Mesih (a.s.)'in yeryüzüne inişinden sonra ne kadar kalacağı hakkındaki rivâyetler çeşitlidir.

Mesih'in yeryüzünde ne kadar kalacağını anlatan rivayetler vardır. Bunlardan birine göre; Mesih yeryüzünde yirmi dört sene kalacaktır. Ne var ki daha geçerli olan rivayete göre; Mesih yeryüzünde yedi sene kalacaktır.

Abdullah bin Amr'ın rivayet ettiği hadis şöyledir: "Sonra insanlar yedi sene kalacaklardır. Bu esnada iki kişi arasında hiçbir husumet olmayacaktır. Ardından Allah, Şâm tarafından serin bir rüzgâr gönderecektir."⁵⁴

54 Sahih bir hadistir ve Müslim'de geçmektedir.

İSÂ'NIN İNİŞİ YENİ BİR PEYGAMBERLİK DEĞİLDİR

İsâ (a.s.) âhir zamanda Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.)'in peygamberliği yeni bir peygamberlikle inmeyecektir. Allah'ın resûlü Hz. Muhammed son peygamberdir. Tıpkı Ahzâb sûresinde buyrulduğu gibi: “ *ve peygamberlerin sonuncusudur.*”⁵⁵ Hz. Peygamber de şöyle buyurmaktadır:

“Benden sonra peygamber yoktur. Ben sonuncuyum.”

Ayrıca Hz. Peygamber, Ömer bin el-Hattâb (r.a.)'a şöyle buyurmuştur:

“Mûsa sağ olsa bile bana tâbi olmaktan başka yapacağı bir şey yoktur.”

İsâ (a.s.)'in inişi yalnızca peygamberlerin sonuncusu olan Hz. Muhammed (s.a.v.)'den önce gönderilmiş bir peygamberin inişidir. Hz. İsâ, bütün peygamberler gibi Hz. Muhammed'e tâbi olmakla görevlidir.

Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Allah, vaktiyle peygamberlerden: *‘Andolsun ki, size kitap ve hikmetten her ne verdimsem, sonra size beraberinizdekini doğrulayan bir peygamber geldiğinde ona kesinlikle inanacaksınız ve çaresiz ona yardım edeceksiniz.’* diye söz almış ve: *‘Bunu kabul ettiniz mi? Bunun üzerine ağır ahdimi boynunuza aldınız mı?’* demişti. Onlar: *‘Kabul ettik.’* dediler. Allah da:

55 Kur'an, Ahzâb sûresi, âyet 40.

‘Öyle ise, şahit olun, ben de sizinle birlikte şahitlik edenlerdenim!’ buyurdu.”⁵⁶

Ebüz-Zübeyir, Câbir bin Abdullah’tan nakille Hz. Peygamber’in şöyle buyurduğunu rivâyet etmektedir:

“Ümmetimden bir grup Kıyamet Günü’ne kadar hak için savaşmaya devam edecektir. Daha sonra İsâ bin Meryem (a.s.) inecek ve onların lideri şöyle diyecektir:

“Gel ve bize namazı kıldır!”

Bunun üzerine İsâ şöyle diyecektir:

“Hayır. Sizin bazınız diğerlerinize, Allah’ın bu ümmete sunduğu lütufdan dolayı liderdir.”⁵⁷

İmam el-Kurtubî şöyle demektedir:

“İsâ (a.s.) yalnızca bu dini sağlamlaştırmak ve onu yenisinden kendine getirmek için inecektir. Bu din son dindir ve Muhammed (s.a.v.) de son peygamberdir. Hz. İsâ adaletli bir yönetim için inecektir. Yönetim sağlandığında Hz. İsâ, müslümanların o günkü yöneticisi olacaktır. Ne bir imam, ne bir kadi, ne bir müftüdür o. Bunun bilgisi yalnızca Allah’ın yanındadır. İnsanlar onun yokluğunu duymuş olacaklardır. Derken Hz. İ-sâ inecek ve gökyüzündeyken bu din hakkındaki bilgileri ve bunları insanlar arasında nasıl uygulaması gerektiğini Allah’ın emriyle öğrenmiş bir şekilde gelecektir. O gün mü’minler onun etrafında toplanacaklardır. Onu kendilerine yönetici seçeceklerdir. Çünkü onlardan hiçbiri liderlik için uygun değildir. Ayrıca yönetimin bozulması kabul edilir bir şey değildir ve dünyanın ayakta kalması da yalnızca yeryüzünde Allah Allah nidasının yükselmesini sağlayan bir görevi yerine getirmeye bağlıdır.”

56 Kur’an, Âl-i İmrân sûresi, âyet 81.

57 Sahih bir hadis: Müslim (156), (1923); Ahmed (77/384, 385); Buhârî ve el-Beyhakî, el-Beğavî, Şerhus-Sünne (4276).

Geriye bir soru kalıyor: Öyleyse neden Mesih başka bir zaman değil de yalnızca o zaman inecek?

Bakın İmam el-Kurtubî bu sorunun cevabını bize söylüyor İmam el-Kurtubî şöyle demektedir.⁵⁸

“Denilirse ki: Başka zaman değil de yalnızca o zamanda inmesinin hikmeti nedir?

Bunun cevabının üç yönü vardır:

Birincisi:

Sebepler şu olabilir: Yahudîler, İsâ’yı öldürüp çarmıha germe-
meyi tasarladılar. Allah’ın da yüce kitabında açıkladığı gibi bu
mesele vuku buldu. Onlar ebediyen Hz. İsâ’yı öldürdüklerini
iddia edeceklerdir. Allah, onlara aşağılık olma tokadını vurdu.
Allah, İslâm’ı yüceltip de İslâm’ın sancağını dalgalandırdığın-
dan beri, Yahudîlere yeryüzünün hiçbir noktasında ne bir hü-
kümdarlık ne bir güç vermiştir. Onlar Kıyamet yaklaşp da
Deccal ortaya çıkıncaya kadar bu hâlde kalacaklardır. Deccal
büyüleyenlerin en büyüyenidir. Yahudîler ona biat edecek-
lerdir. Onlar, o gün onun askerleri olacaklardır. Deccalla birlik-
te müslümanlardan intikam alacaklardır. Durum böyle olunca
Allah Teâlâ onların öldürdüklerini iddia ettikleri kişiyi indire-
cek ve onu hem onlara hem de onların dışındaki münafıklara
canlı olarak gösterecektir. Allah, ilâhlık iddia eden bu öncüle-
rine karşı Hz. İsâ’ya zafer verecektir. Deccal’ın Yahudîlerden
oluşan ordusu yenilgiye uğrayacaktır. Yahudîler o gün kaç-
cak hiçbir yer bulamayacaklardır. Onlardan biri, bir ağaç, bir
taş ya da bir duvarın arkasında gizlenecek olursa, gizlendikle-
ri o nesne şöyle seslenecektir:

“Ey Allah’ın ruhu! Burada bir Yahudî var.”

Bunun üzerine Hz. İsâ oraya gelecek ve orada gizlenen

58 a.e.

kişi ya müslüman olacaktır ya da öldürülecektir. Her gruptan bütün kâfirler için durum böyle olacaktır. Nihâyet yeryüzünde bir tek kâfir bile kalmayacaktır.

İkincisi:

Olması muhtemel diğer bir sebep de şöyledir; Hz. İsa ecelinin gelmesine yakın yeryüzüne indirilecektir. Yoksa inmesinin sebebi Deccal'i öldürmek değildir. Çünkü topraktan yaratılmış bir varlık, gökyüzünde ölemez. Onun durumu Allah Teâlâ'nın buyurduğu şu âyet-i kerîmedeki gibidir:

*“Sizi topraktan yarattık, yine ona döndüreceğiz ve yine sizi ondan bir kere daha çıkaracağız.”*⁵⁹

Allah Teâlâ, İsa'yı indirip onu yeryüzünde vefat ettirecektir. Müminler onun namazını kılacaklardır. Hz. İsa, peygamberlerin – ki onun annesi Meryem de onların soyundandı – defnedildiği yer olan mukaddes topraklarda defnedilecektir. Ardından onlarla birlikte haşredilecektir. İşte bu, onun indiriliş sebebidir. Ne var ki Deccal'in ortaya çıktığı o günlere rastlayacaktır bu olay. Bize rivayet edilen bilgiler bunlardır. Deccal, fitnesinde aşırıya kaçıp da ilâhlık iddiasında bulunduğunda müminlerden hiçbiri onu öldürmeye cesaret edemeyecektir. Buna en lâyık kişi Hz. İsa olacaktır. Deccal'in ölümü onun elinden olacaktır. Çünkü o, Allah'ın seçilmiş bir kuludur. Bu bağlamda anlatılan durum İsa'nın sırf Deccal'i öldürmek için indirilmeyeceğidir. Allah en iyi bilendir.

Üçüncüsü:

Hz. İsa, İncil'de Hz. Muhammed'in ümmetinin üstünlüğünü görmüştür. Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: *“Muhammed, Allah'ın peygamberidir. Onun beraberindekiler ise, kâfirlere karşı çok çetin, kendi aralarında son derece merha-*

59 Kur'an, Tâhâ Sûresi, âyet 55.

metlidirler. Onları cemaatle rükû ve secde ederek, Allah'ın lüt-funu ve hoşnutluğunu dilerken görürsün. Secde eserinden ni-şanları yüzlerindedir. Bu, onların Tevrat'taki misâlleri. İncil'deki misâlleri ise, kendileriyle kâfirleri öfkeliendirmesi için, filizini çı-karmış, onu güçlendirmiş sonra kalınlaşıp sapı üzerine dimdik doğrulmuş, çiftçilerin hoşuna giden bir ekin gibidir. Onlardan iman edip de iyi işler yapanlara Allah hem bir bağışlama vaad buyurdu, hem de büyük bir mükâfat.”⁶⁰

Hiz. İisâ, Allah'a kendisini Muhammed'in ümmetinden yapması için dua etmiştir. Allah Teâlâ da onun duasına icabet etmiştir. Onu âhir zamanda yeniden indirmek üzere gökyüzü-ne yükseltmiştir. Hiz. İisâ, âhir zamanda gelip, kaybolmuş İslâm dinini, Muhammed'in dinini yeniden getirecektir. Bu durum da Deccal'ın ortaya çıkmasına rastlayacak ve Hiz. İisâ onu öldürecektir.

Hiz. İisâ'nın defnedileceği yer hakkında değişik görüşler vardır. Denilir ki; kutsal topraklarda defnedilecektir. Bunu el-Halîmî söylemektedir. Başka bir görüşe göre de Hiz. Pey-gamberle birlikte defnedilecektir. Allah en iyi bilendir.”⁶¹

60 Kur'an, Feth sûresi, âyet 29.

61 Kurtubî bk.: *et-Tezkira*, thk. Dârus-Sahâbe lit-Turâs.

DECCAL'IN ORTAYA ÇIKACAĞINA İMAN ETMEK HAKTIR

Böylelikle Deccal'ın ortaya çıkmasına iman etmek haktır ve bu durum kıyametin alâmetlerindendir.

Bu Ehlisünnetin ve fıkıhçılarla hadisçilerin genelinin inandığı bir görüştür. Bunu Hâricîler inkâr etmektedirler. Onlara göre böyle bir şey olmayacaktır.

Ancak biz ehlisünnet olarak, ister bizzat görelim, ister görmeyelim, Deccal'ın ortaya çıkacağına iman ederiz. Çünkü Hz. Peygamber bize bunu haber vermiştir. O, Deccal'i bize öyle bir vasfetmiştir ki, biz Deccal'i sanki gözümüzle görür gibiyiz. Hz. Peygamber, Deccal'ın kusurunu açıklayıp, onun önce peygamberlik iddiasında bulunacağını, ardından da Allah olduğunu iddia edeceğini bize haber vermektedir.

Bu yüzden Hz. Peygamber bizlere bir uyarı niteliğinde Deccal'ın iddiasıyla alâkalı şöyle buyurmuştur:

“Şüphesiz Allah tek gözlü değildir.”

Ardından da şöyle buyurmuştur:

“Gözlerinin arasında ‘kâfir’ diye yazılıdır. Bunu okuma yazma bilsin ya da bilmesin her mü'min erkek ve kadın okuyabilecektir.”

Deccal'ın bu ilâhlık iddiası karşısında mü'minler şöyle diyeceklerdir: “Senden Allah'a sığınırız.” Mucizedir ki, mü'minler Deccal'ın gözleri arasında yazılı olan ‘kâfir’ yazısını okuyacaklardır. Hem de burada okuma yazma bilenle bilme-

yen eşit olacaktır. İşte bu durum bir mucizedir ve Rahmân'ın bir lütfudur.

Ancak kâfirler ise gafletlerinden, cehaletlerinden ve küfürlerinden dolayı bu yazıyı okuyamayacaklardır. Aynı zamanda Deccal'ın kusurunu ve tek gözünün olmayışını da göremeyeceklerdir. Onun aslında yaratan değil de yaratılan olduğu gerçeğinde gaflete düşeceklerdir. Kâfirler Deccal'i tüm bu acziyetine karşın ilâh edineceklerdir.

Bütün bunlar Ehlisünnetin, Hz. Peygamber'in haber verdiğini tasdik etmesidir. Biz buna iman ediyoruz.

DECCAL'A UYANLAR YAHUDÎLERDİR

Deccal'a uyanların –Allah'ın lâneti üzerlerine olsun!– Yahudîler olması garip bir şey değildir!

Biz burada Yahudîleri kastediyoruz. Şu, peygamberlerin gösterdiği yoldan çekilenleri.

Hadis–i şerifte şöyle geçmektedir:

“İsfahân Yahudîlerinden yetmiş bin tanesi Deccal'ın peşinden gidecektir.”⁶²

Peygamberlerin gösterdiği yoldan geri dönen bu kimseler şüphesiz kâfirdirler. Çünkü onlar peygamberlerle birlikte gelen tevhidî kabul etmemişlerdir.

“Biz senden önce hiçbir peygamber göndermedik ki, ona şöyle vahyetmiş olmayalım: ‘Gerçek şu ki, Benden başka ilâh yoktur; onun için hep Bana itaat edin.’”⁶³

Peygamberlerin gösterdiği yoldan sapmak, yalnızca tevhidî inkâr etmek değil, aynı zamanda semâvî kitapları bozmaktır da. Meselâ, Allah'ın İsrâiloğullarının peygamberlerine indirdiği kitaplar ve bunun en bâriz örneği olan Hz. Mûsa'ya inen Tevrat.

Tevrat, Hz. Mûsa'nın pek çok eşyasıyla birlikte tabutunda saklıydı. Beraberinde de Hz. Mûsa ve Hz. Hârun'un ailesinden kalanlar vardı.

62 Müslim (18/86).

63 Kur'an, Enbiyâ sûresi, âyet 25.

Allah Teâlâ, Yahudîlere – yani İsrailoğullarına – İslâm'dan çıktıkları ve onun bütün öğretilerini bozdukları için onları kötü bir şekilde idare edecek kişiyi gönderdiğinde bu kişi Süleymân (a.s.)'ın İsrailoğulları için bir ibadethane olarak inşa ettiği tapınağı yıktı. Bu tapınağın yeri Kudüs'teydi. Yıkılma tarihi ise, m.ö. 588'dir.⁶⁴

Bütün bu olaylar karşısında Tevrat'ın aslı, yani Hz. Mûsa'nın bıraktığı nüsha kaybolup gitti. Daha da ötesi Ahdikadîm'in diğer kitapları da tapınağın yıkılması olayında yok olup gitti.⁶⁵

Ardından onların hahamları ne yapmaları gerektiğini araştırmak için toplandılar. Tevrat nasıl kayboldu ve işe nasıl başlamak gerekirdi. Ardından Tevrat, insanların hafızalarından kalandan toplanmaya başlandı. Tabii bu durumda insanların unuttukları ya da karıştırdıkları da olabilir.

Çünkü Allah Teâlâ, Tevrat konusunda muhafaza etmekten bahsetmemiştir. Tevrat son semâvî kitap da değildir. Dolaşısıyla insanların hafızalarının karıştırmış olması ya da eksik olarak hatırlaması olasılığı yüksektir.

Böylelikle Tevrat çocukların, kadınların ve yaşlıların hafızalarından toplandı. Hafızaların zafiyetlerinin ve bazı şeylerin karışmış olmasının yanı sıra bir de siyâsî faktörler ve toplumsal meyiller de olmuştur. Üstelik bu etkenler baskın çıkmış ve dinî

64 Daha sonra tapınak tekrar yapılmıştır. Ancak o, putlara tapmak için Antonyuhûs döneminde yapılmıştır. Ardından Hirodes döneminde Yahudileri memnun etmek için başka bir tapınak daha yapılmış, ancak bu tapınak m. 70 senesinde Taytis tarafından yıkılmıştır. Onlar şimdi tapınaksızdırlar. Ancak tapınak yapma planları vardır. Onlar, Mescid-i Aksâ'yı yıktıktan sonra tapınağın yapımına başlayacaklardır. Bunun için kararlaştırılan tarih de m. 2000 senesidir. Saîd Eyyûb, *el-Mesîhud-Deccâl*, s. 28.

65 *İzhârul-Hak*, s. 84, thk. Hicâzî es-Sakâ.

vicdanı yenip, Allah Teâlâ'nın kitabına, indirmediği şeylerin sokulmasına sebep olmuştur.

Öyleyse Tevrat'ın kaybolmasından sonra bu kayıp Tevrat'ın kaydedilmesinde itimat edilen tek kaynak, hafızalardan elde edilip insanlara sunulan metinlerdir. Allah Teâlâ Yahudîlerin – İsrâiloğullarının – kayıp Tevrat'ı kaydetmelerini arzularına yenik düşerek yaptıklarını yererken şöyle buyurmaktadır:

*“Andolsun ki, Biz İsrâiloğullarından teminat aldık ve kendilerine peygamberler gönderdik. Canlarının istemediği bir hükümle bir peygamber geldikçe, bir kısmına yalancı dediler bir kısmına da öldürüyorlardı. Ve başlarına bir fitne kopmaya-
cak sandılar da kör ve sağır kesildiler.”* ⁶⁶

İmam el-Hâfız İbn Kesir bu âyetin tefsirinde şöyle demektedir:

“Allah Teâlâ, İsrâiloğullarından kendisine ve peygamberlerine itaat edecekleri yönünde teminat aldığından bahsetmektedir. Ancak onlar verdikleri sözü yerine getirmemişlerdir. Kendi arzularına uymuş, kendi fikirlerini benimsemişlerdir. Bunları da Allah'ın yasalarından daha üstün tutmuşlardır. Daha önceden kabul ettikleri hoşlarına gitmemiş, buna muhalefet etmişlerdir. Üstelik de yaptıklarından dolayı başlarına bir kötülük gelmeyeceğini zannetmişlerdir. Ancak böyle olmamış, başlarına kötülükler gelmiştir. Onlar haktan yana kör ve sağır olmuşlardır. Ne hakkı işitebilmişler, ne de hakka giden yolu bulabilmişlerdir.”⁶⁷

İşte bu, Yahudîlerin – İsrâiloğullarının – Hz. Mûsâ'ya inen Tevrat'a karşı takındıkları tavidir. Bu tavır fesât üzerine fesât, ihânet üzerine ihânet, yalan üzerine yalan, iftira üzerine iftira içinde bir tavidir.

66 Kur'an, Mâide sûresi, âyet 70–71.

67 Tefsîr, İbn Kesir, 2/80.

Peki, İsa (a.s.)'ya ve risaletine karşı olan tavır neydi?

Şu bir gerçek ki; ümmetini Deccal'a karşı uyarmayan hiçbir peygamber yoktur.⁶⁸ Meselâ, Mûsa (a.s.) da İsrâiloğullarını kendisine "Mesih" de denen Deccal'a karşı uyarmıştır.

İsa (a.s.) gelmiş ve Yahudîler onun müjdelenen mesih olduğunu zannetmişlerdir. Ancak onlar Meryem'in oğlu Mesih'te aradıklarını bulamamışlardır. Çünkü onlar İsa'nın, Allah'ın kendilerine krallıklar ve asırlar boyu farz kıldığı kölelikten kurtaracak bir kral olduğuna inanıyorlardı. Allah Teâlâ onların kendilerine peş peşe gelen semâvî mesajlarda işledikleri suça karşılık onlara asırlar boyunca azabı ve zelil olmayı takdir etmişti.

İsa (a.s.)'nın mesajı züht hayatına çağıran bir mesaj olup krallığa, büyük güç olmaya çağıran bir mesaj değildi. İsa'nın mesajı İsrailoğullarını her türlü lüks, savurganlık ve günahkârlıktan kurtarmak için gelmişti. Ancak onlar kaybolmuş koyunlar gibiydi.⁶⁹ Ayrıca Hz. İsa'nın mesajı evrensel bir mesaj olmayıp İsrailoğulları içindi. Hz. İsa'nın kendi dilinden şöyle buyrulduğu gibi:

"Her millete gitmeyin! Sâmirîlerin şehrine de gitmeyin! Yalnızca Benî İsrail'in o kaybolmuş koyunlarına gidin!"⁷⁰

Yani cezbedici unsurlar nerede olursa olsun İsrail'in dışına gitmeyin!

Öyleyse o, İsrailoğullarının mallarını, mal biriktirmelerini ve özellikle de altını tehdit eden bir mesajdır. Hayber savaşında taşıdığı altın çantasını işaret ederek onlardan şöyle diyenin sözünde olduğu gibi:

68 Bu konuda bu kitabın başında gelen hadislerle bak. Yazar.

69 *Mattâ*, 10/5,6.

70 *Tefsîru Mattâ* / *Mattâ Henrî*, 1/122.

“Bu, bizim yeryüzünü yükseltmek ve alçaltmak için hazır-
ladığımız şeydir.”⁷¹

Ayrıca o boyunlarına dolanmış zulüm ve lânet halkasın-
dan çıkıp krallık ve sultanlık halkasına girme rüyalarının ger-
çekleşmeyeceğinin mesajıdır.

Yahudîler Hz. İsmâ’ya karşı savaş ilân edip kendilerini da-
vet edecek Deccal’i beklediklerini duyurdular. Çünkü Deccal
onların rüyalarını gerçekleştirmeye çalışacaktır. Onların savaşı-
ları İsmâ (a.s.) hayattayken başlamıştır. Onlar Hz. İsmâ’yı öldür-
meye çalışmışlar, kendilerinden zalim yöneticiler ise Hz. İsmâ’ya
saldırmışlardır.

İncil’de İsmâ (a.s.)’nın hikâyesi şöyle anlatılmaktadır:

“Mûsâ size şeriatı verdi. Ancak sizden hiçbiriniz onunla a-
mel etmedi. Neden ölümlere koştunuz? Siz beni tanıyorsunuz.
Benim nereli olduğumu da biliyorsunuz. Ben kendi isteğimle
gelmedim. Ancak beni gönderen haklıdır. Siz ise, onu bilmiyor-
sunuz. Ben sizin İbrâhim’in torunları olduğunuzu biliyorum.
Ancak benim sözümün sizin yanınızda yeri yoktur. Eğer siz İb-
râhim’in çocukları olsaydınız onun yaptığı gibi amel ederdi-
niz.”⁷²

Hz. Mesîh’in gökyüzüne yükseltilmesinden sonra savaş
yön değiştirip, Mesîh’in tâbilerine doğru kaymıştır. Ve bu da i-
ki açıda değerlendirilmektedir:

Birinci açı:

İsmâ (a.s.)’nın tâbileri Kudüs’ten kovuldular.⁷³ Kudüs mu-
kaddes bir şehirdir. Sürekli Yahudîlerin rüyalarını süslemiştir.

71 bk.: *el-Fethul-Karîb / Gazvetu Hayber* (Müellif), Dârus-Sahâbe lit-
Turâs.

72 *Yûhannâ* (7/20, 29; 8/37, 40).

73 *Târihul-Kenîse*, 48.

Yahudîler orayı ele geçirip, orada Yahudîliği yaymak konusunda hep arzulu olmuşlardır. Çünkü Süleymân'ın tapınağı Kudüs'tedir. Ve bu tapınak bahsettiğimiz gibi yıkılmıştır. Yahudîlerin bu şehirde olmaları onlara kayıp tapınağı ortaya çıkarma fırsatı verecektir. Aynı zamanda tekrar eski durumuna getirme fırsatı verecektir. Onların Kudüs'te bir hakları yoktur. Çünkü bu, ilâhî bir yasadır. Daha önce de bahsettiğimiz gibi İ-sâ (a.s.)'nın onlar hakkındaki sözleri şöyledir:

“Ben sizin İbrâhim'in torunları olduğunuzu biliyorum. Ancak sözümün sizin yanınızda bir yeri yoktur. Eğer siz İbrâhim'in torunları olsaydınız, İbrâhim'in yaptıklarıyla amel ederdiniz.”

Yani demek istenilen şudur: Onlar Hz. İbrâhim'in, âlemlerin Rabbi olan Allah'ın mutlak tevhidinden getirdiklerine sarılmamışlardır. Aksine Yahudîler şirk koşmuşlar, getirilen kanunları çarpıtmışlar, yalan söylemişler ve peygamberleri öldürmüşlerdir. Dolayısıyla onlar Allah'ın gazabını kazanmışlar; Allah Teâlâ liderlik ve egemenliği onların elinden almıştır. Biz tabî ki Kur'ân'ın öğretilerini Yûhannâ İncil'inde yazılanlara üstün tutarız. Çünkü o, onların kendi elleriyle yazılmıştır. Kur'ân-ı Kerîm'de, Allah Teâlâ'nın çarpıtma ve değiştirme yapan bu zalimlerden hakimiyetin nasıl alındığı sabittir. Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır:

“Şunu da hatırlayın ki, bir vakit Rabbi, İbrâhim'i bir takım kelimelerle imtihan etti. O, onları tamamlayınca Rabbi: ‘Ben seni bütün insanlara önder yapacağım.’ buyurdu. İbrâhim: ‘Rabbim, zürriyetimden de yap.’ dedi. Rabbi ise: ‘Zalimler Benim ahdime nail olamaz.’ buyurdu.”⁷⁴

İbrâhim'in zürriyeti için isteği bu şekilde önderlik iken, o zalimler Allah'ın yasalarını asırlar boyunca tahrip etmişler ve hâlâ da hakkın öğretilerini yok etmeye çalışmaktadırlar.

74 Kur'an, Bakara sûresi, âyet 124.

İşte bundan dolayı Yahudîler, Hz. İsa'nın taraftarlarını Kudüs'ten kovma planları yapmışlardır.

Çünkü onlar Hz. İsa'nın dininde ve bu dinin getirdiklerinde Yeruselîm (Kudüs)'deki büyük saltanatlarına tehditlerin olduğunu görmüşlerdir.⁷⁵ Onlar Hz. İsa'nın peşinden gidenlerin Yeruselîm'den çıkmayı reddettiklerini ve ona sıkı sıkı sarıldıklarını görmüşlerdir. Tüm bunlardan da öte Hz. İsa'nın öğretilerinde Yahudîlerin Kudüs'te bir haklarının olmadığı dile getirilir:

“Kudüs'ü köpeklere vermeyin!”⁷⁶

İkinci açı:

Hıristiyanlık dinini bozma ve çarpıtma gayretidir.

Bunlar nasıl oldu diye konuya girmeden önce Yahudîlerin, Hz. İsa'ya tabi olan kimselere uyguladıkları şiddet eylemlerine bakmamız gerekir. Bu, Yahudîlerin, yollarına taş koyduğunu hissettikleri herkese karşı uyguladıkları bir yöntemdir.

Bu konuda da kendilerine krallar yardımcı olmuştur. Yahudîlerin kendi emellerini gerçekleştirmek için perdenin arkasında durup kralları ve yöneticileri nasıl tahrik ettiklerine bir bakmak gerekir.

Meselâ Kral Hiroides kılıcını ve adamlarının kılıçlarını Hz. İsa'ya tâbilerin boyunlarında kullanmıştır.

Ferîsîler grubundan bir Yahudî İsa'nın arkasından giden kimselere karşı şiddet kampanyalarını yürütmüştür. Ferîsîler, Hz. İsa'ya ve tâbilerine karşı kin bakımından en aşırı giden gruptur.

75 Yeruselîm (Kudüs) sâkinlerinin, İsa (a.s.) gönderilirken sayıları yirmi bindi. Hz. İsa'ya üç bini inanmıştır. (bk.: *Târihul-Kenîse*, 48).

76 *Mattâ*, 7/6.

Peder Tanyûs Münim, Ferîsîler hakkında şöyle demektedir:

“Ferîsîlerin yasalar uydurma konusunda bâriz bir rolleri vardır. Onlar, Yahudîlerin en tutucu olanlarıdır. Onlar, Yahudîlerden kopmuş bir gruptur. Kendilerinin Yahudîlerin en soylusu olduklarını iddia ederler. Bu taife m.ö. ikinci yüzyılda ortaya çıkmış ve İsâ'nın ortaya çıkışından sonra da devam etmiştir.”⁷⁷

Daha sonra Saul belâsı ortaya çıkar. Bu isme iyice dikkat etmemiz gerekir. Çünkü o Hz. İsâ'nın dininin yıkılmasında ve Hz. İsâ'nın tâbilerine eziyet etmekte en tehlikeli rolü oynamıştır.⁷⁸

Ardından Saul kendi tarihinde ve Hristiyanlık tarihindeki en tehlikeli adımı atmıştır.

Bu Saul hiçbir öncesi olmadan birdenbire Hristiyanlığa girmiş ve kadılık kürsüsüne geçmiştir. Ardından da kendisine Pavlus ismini vermiştir.⁷⁹

Pavlus, Hristiyanlığa amaçlı olarak girmiştir. Amacı Hz. İ-sâ'nın öğretilerine karşı olmaktır. Pavlus, Yahudîlerin, semâvî dinlerin öğretilerine karşı düşmanlık bakımından en aşırı giden grubuna mensuptur. Bu grup da daha önce bahsettiğimiz Ferîsîlerdir.

Onun bu davranışı akıllara durgunluk vermektedir.

Peki, ondan sonra Hz. İ-sâ ve tâbileriyle savaşıma konusunda grubunun plânlarını gerçekleştirmek uğrunda ne yapmıştır?

Pavlus, türlü yöntemlere başvuruyordu. Onun akli daima filozofların düşünceleri ve putperest söylemleriyle meşguldü.⁸⁰

77 Tanyûs Münim, *Hatarul-Yahudiyyeti ves-Sahyûniyye*, s. 51.

78 Beetstoon, *Mevâkif min Târihil-Kenîseti*, 11.

79 Saîd Eyyûb, *el-Mesîhud-Deccâl*, Dârul-Fethi lil-İlâmil-Arabî.

80 Sharl Jeeber, *el-Mesîhiyye Neş'etuhâ ve Tatavvuruhâ*, s. 70.

Pavlus'un mektuplarını okuyan kimse onların vahiy olmadıklarını anlar. Bilâkis o mektupların putperestlik, küfür, doğu mitolojisi ve özellikle Yunan putperestliğiyle iç içe olan çeşitli milletlerin kültürlerinin bir karışımı olduğunu görür. Ben Hz. İsa'nın dinine zarar veren ve tâbilerini Hz. İsa'nın ilâh ya da Allah'ın oğlu olduğuna inandırıp, yoldan çıkaran bu kimsenin öyküsünün aslını öğrenmek isteyen herkese bu sahada yazılanlara ve onların mukaddes diye iddia ettiklerine bakmalarını tavsiye ediyorum. O zaman öncülüğünü "Yahudî Pavlus"un yaptığı bu fikirlerin ne kadar küflenmiş fikirler olduğunu görecektir.⁸¹

Pavlus, planını uygulamaya şöyle başlamıştır: O, bir gece Şâm'da yolda giderken Hz. İsa (a.s.)'yı gördüğünü iddia etmiştir. "Hz. İsa'yı göğe yükselmesinden sonra gören ve ne tâbilerinden ne de düşmanlarından olan kimdir?" Ardından da Hz. İsa'nın, kendisine İncil'i verdiğini iddia etmiştir.⁸² Diğer bir iddiası da Yesû Mesîh'in (İsa) ilâh olduğudur.

Pavlus'un Hz. İsa'nın bir insan değil de ilâh olduğunu iddia ettiğini aklının bir köşesine kaydet!

Pavlus'un bu konudaki ilk açıklaması şöyledir:

"Kardeşlerim, size müjdesini vereceğim İncil, insanî bir İncil değildir. Ben onu herhangi bir insandan almadım. Bilâkis Yesû Mesîh'in kendisinden bana gelmiştir."

Bu başlangıçtı.

Hız. İsa'nın, göğe yükselmesinden sonra görüldüğü iddiası onun göğe yükselmesinden sonra geri geleceği umuduyla yanıp tutuşan kalplerde bir şok etkisi yapmıştı. Çünkü, Hz. İsa'ya imân edenler onun Rabbinin yanına yükseldiğine inanıyorlardı. Rabbi onu Yahudîlerin tuzağından kurtarmıştı ve

81 Pavlus birinci mektubunu Hz. İsa'nın doğumundan 50 sene sonra yazmıştır.

82 Mesih'in gerçek İncil'i nerede? Onun yeri bilinmemektedir. Şu anda mevcut olanlar, insanlar tarafından yazılan ve kendi isimleri verilen el yazmalarıdır.

o geri dönecekti. İşte bu gezginin Hz. İsa'yı gördüğünü iddia etmesi, ümitli gönüller için bir güçlü etki olmuştu.

Masih'in göğe yükselmesi çok etkileyici bir olaydı. Çarmıha onun benzeyeni olan Yahûzâ gerilmişti. Bu durum Mesih'in tâbilerinden – özellikle de Hristiyanlığa yeni girmiş olanlardan – pek çoğunu büyülemişti âdetâ. İsrâiloğullarının pek çoğunun gönülleri bu bahsettiğimiz Pavlus gibi bir iddia-cının peşinden sürükleyeceği herhangi bir şüpheye ya da bâtila elverişli bir hâle gelmişti.

Masih'in ilâhlığı ve Pavlus'un, bizzat kendi elleriyle yazdığı o yazmaların ilâhî olduğu iddiası çocukların, yaşlıların ve kadınların hafızalarından yazılan bozulmuş Tevrat'tan elde edilen karışımlardan oluşan fikir kusmuklarından başka bir şey değildi. Bir de bunların yanında doğu mitolojisi üzerine kurulu Yunan putperestliği karışımı bir iddia olup kendilerinin Allah'ın seçilmiş kulları olduklarını ve dolayısıyla diğer insanlardan üstün olduklarını söyleyen Yahudîlerin bir taifesi olan Ferîsîlerin çıkarları doğrultusunda atılan bir adımdı.

Hz. İsa'nın dinini bozmak ve ona onda olmayan şeyleri katarak çarpıklaştırmak üzerine olan bu ikinci açı, kendi fikirlerini sağlam bir temele oturtmak içindir. O, kendisi hakkında şöyle bahsetmektedir:

“Ben bir peygamber değil miyim? Ben hür değil miyim? Ben Rabbimiz olan Yesû Mesîh'i görmedim mi? Ben sizinle Allah arasındaki aracı değil miyim?”

Ardından şöyle demektedir:

“Benim yanımda da Allah'ın ruhu vardır.” Ruh, Hristiyanların yanında bilinen bir olgudur.

Çünkü onun yanındaki Allah'ın ruhu şöyle demektedir:

“Ruh her şeyi bilir, hatta Allah katında olanları bile.”

Kutsal değerleri Pavlus tarafından bozulmuş olanlar, bu

uydurmaları kabul etmişlerdir. Pavlus kasıtlı yaptığı bu tahribatlarında ve bu sinsi planlarında daha da ileri gidip, dinin içine putperestliği ve şirki sokmaya çalışmıştır. O, İsa'nın kendisinin de lânetlenmiş olduğunu savunmuş ve onun insanlığa feda olduğunu iddia etmiştir.

“İsa, Cebrâil'in bize yapacağı lânete karşı kendisini bizim için feda etmiştir. Çünkü çarmıha gerilen herkes için lânet yazılmıştır.”

Çarmıh fikri

Pavlus, müşrik Hristiyanlardan yeni tâbilerin⁸³ “çarmıh skandalını” kabul etmediklerini görür. Hz. İsa'nın onur kırıcı ölümünün, başka bir şekilde, dinsel yönü olan bir kılıfa uydurularak anlatılması gerekmektedir.

Pavlus, bu konuda düşünür ve son derece yankı görececek bir çözüm ortaya koyar:

Pavlus, Hristiyan İsa (Mesih aleyhisselâm) fikrini bir kenara bırakır. O yalnızca kendisinin uydurmuş olduğu çarmıha gerilmiş İsa'yı ele alır. Pavlus, onu, dünya vücûda gelmeden önce yaratılmış ilâhî bir şahsiyet olarak tasavvur eder. Hz. İsa yeryüzüne yeniden inecek ve yeni bir insanlık hakkını inşa edecektir. Onun kanı bu yeni insanlığın özüdür.⁸⁴

Pavlus'un, Hz. İsa'nın semâvî biri olduğunu iddia ettiği bu şahsiyeti incelediğimizde o yüce peygamber (İsa aleyhisselâm) ile insanların itaat ettiği, Pavlus'un yaratmış olduğu o destansı Rab arasında herhangi bir benzerlik bulamayız.⁸⁵

Hristiyanların şu anda itaat ettikleri Yesû (İsa), Pavlus'un

83 Sharl Jeeber, *el-Mesîhiyye Neş'etuhâ*, s. 2.

84 “Mesîhî” ismi Pavlus'un ortaya çıkmasından sonra Mesih'in tâbilerine ve-rilmiştir. bk.: *A'mâlur-Rusul*, 18/26.

85 Dr. Justav Lion, *Hayâtul-Hakâik*, s. 163-187.

uydurmasıdır. Pavlus, öyle bir din inşa etmiştir ki Yesû (İsâ) hayatta olsa kendisi de ondan bir şey anlayamayacaktır.

Yahudî Pavlus'un inşa ettiği Nasrânîlik ya da Mesîhîlik denen ve insanlar arasında şu anda yaygın olan ve aslında Hz. İ-sâ (a.s.)'nin öğretilerinden farklı olan Hristiyanlık tek bir Yahudî'nin uydurmasıdır. Suphanallah! Bir Yahudî, Yahudîlik olmayan bir din uyduruyor.

Peki Pavlus, Yahudîlik dininin misyonerliğini neden yapmıyor?⁸⁶

Bu soruyu cevaplandırmak kalplerde korku uyandırmaktır. Çünkü Yahudîler öncelikle insanları davet edecekleri bir yöntemle sahip değillerdir.

Ayrıca onlar – ki bu da en tehlikelisidir – insanların doğru yolu bulmasına sevinmezler. Bundan dolayı onlar, bozulmuş bir Hristiyanlığın propagandasını yapıp, insanları doğru yoldan saptırmak için yeryüzünde ona davet ederler.

Üçüncü olarak; Yahudîliğin yayılması onları sevindirmez. Yani bu, şu demektir: Kendilerinden başkalarının Yahudîliğe girmesi, onların övünç kaynağı olan “Allah'ın seçilmiş kulları” özelliğini kaybetmelerine sebep olur.

Aslında “Allah'ın seçilmiş kulları” fikri, insanı güldürecek sözdür. Çünkü “Allah'ın seçilmiş kulları” peygamberlerin bıraktıkları mirasa sahip çıkan ve o mirasın bayrağını taşıyan müminlerdir. İster Arap olsun ister olmasın, ister Hz. İshâk'ın soyundan olsun, ister Hz. İsmâil'in soyundan olsun, İslâm'ı tam anlamıyla anlayıp, onu her türlü şirkten uzak bir şekilde bağrına basarak inanan kimselerdir Hz. İbrâhim'in mirasının lâyıkları.

86 Pavlus, kendisinin Ferîsilere tâbi bir Yahudî olmasıyla övünüyor. Bu Yahudîler bütün insanlığa karşı en tehlikeli gruplardan biridir. (bk.: *A'mâlur-Rusul*, 71/26).

Özetle:

Yahudîler pis ellerini, Allah'ın, peygamberi Hz. Mûsa'ya indirdiklerine uzattıkları günden beri Allah Teâlâ'nın lânetini kazanmış ve o günden bu yana bütün şeriatleri bozmaya çabalamışlardır.

Tevrat, İsa Mesih'i müjdeleyince ve ardından da Mûsa (a.s.), Deccal Mesih'e karşı ümmetini uyarınca Yahudîler karışlarında iki mesih bulmuşlardır:

Birinci Mesih: İsa (a.s.)'dır. Yahudîler onda aradıklarını bulamamışlardır. O, onların saltanat, egemenlik ve dünyaya hükmetme konusundaki ümitlerini gerçekleştirmede onlara aradıklarını vermemiştir. Hz. İsa'nın çağrısı evrensel değildir. Aynı şekilde o mevki-makam ve hâkimiyete çağırmamış, bilâkis züht hayatına davet etmiş, dünyayı kulak ardı yapmamızı istemiştir. Bu yüzden, Yahudîler onda aradıklarını bulamamış ve ona savaş açmışlardır. Onu öldürmeye çalışmışlardır. Ardından – bahsettiğimiz gibi – ellerini İsa (a.s.)'nın getirdiği şeriatı değiştirmeye uzatmışlar ve onu bozmuşlardır.

İkinci Mesih: Yahudîler ardından bakışlarını diğer Mesih'e – Deccal'a – yöneltmişlerdir. Çünkü Deccal, onların fiilleriyle birebir uyuşmakta ve hedefleriyle de örtüşmektedir.

Deccal, bu kitabın başında verdiğimiz hadislerde de belirtildiği üzere âhir zamanda ortaya çıkacaktır ve bir fitnedir. Ordular yönetecek ve kan dökecektir. Yeryüzünü işgal edecektir, Yahudîler onun peygamber olduğu iddiasında bulunacaklardır. Yeryüzünü harabeye çevireceklerdir. Pek çok savaş ve komplo olacaktır. Deccalla beraber öldürecek, onun peşinden gideceklerdir. Allah her daim hepsine lânet etsin!

SÖZÜMÜZÜ NOKTALAMADAN ÖNCE

Deccal öyküsü eski bir öykü olup, asırlar boyunca tekrar tekrar yenilenmiştir. Üstelik bu, her yerde olmuştur.

O, lânetlidir. Bunda şüphe yoktur.

Onun lânetli olduğu bütün peygamberlerce söylenmiştir.

“Hiçbir peygamber yoktur ki, ümmetini Deccal’a karşı uyarmamış olsun...”⁸⁷

Buhârî’nin rivâyet ettiğine göre Hz. Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurmaktadır: “Şüphesiz ben sizi ona karşı uyarıyorum. Ve hiçbir peygamber yoktur ki ^ , kavmini ona karşı uyarmamış olsun. Nûh da kavmini ona karşı uyarmıştır. Ancak ben onun hakkında hiçbir peygamberin kavmine söylemediği bir şey size söylüyorum: Şunu bilin ki o, tek gözlüdür, şüphesiz Allah tek gözlü değildir.”⁸⁸

Peygamberimiz insanlara şöyle seslenmiştir: “Ey insanlar! Allah yeryüzünde Âdem’in zürriyetini yarattığından beri hiçbir fitne Deccal’dan daha büyük değildir. Şüphesiz Allah Teâlâ hiçbir peygamber göndermemiştir ki, ümmetini Deccal’a karşı uyarmamış olsun. Ben peygamberlerin sonuncusuyum. Siz de ümmetlerin sonuncusunuz. O kesinlikle sizde ortaya çıkacaktır. Eğer o ortaya çıktığında aranızda isem, ben her Müslü-

87 Bu hadisi daha önce sunduk, sahihtir.

88 Bu hadisi daha önce sunduk, sahihtir.

man için kâfiyim. Yok benden sonra ortaya çıkarsa o zaman da herkes kendisi için kâfidir. Allah benim bütün müslümanlara bırakacağım vekilimdir.”⁸⁹

Şüphe götürmez bir gerçek var ki, Deccal eski zamanlardan beri vardır. Ancak tercih edilen görüşe göre; Mûsâ (a.s.)-dan önce vardır.⁹⁰

O var ve sağdır. Allah Teâlâ, Hz. İsâ'ya onu öldürüp insanlığı Deccal'ın hükümranlığından ve kötülüklerinden kurtarması için izin verinceye kadar bu böyle devam edecektir. Ancak onun ne kadar kalacağını ve bu kadar uzun ömürlü olmasının sırrı ise, şudur:

Deccal'ın kötülük, sapkınlık, saptırmak ve aldatmak gibi konularda durumu, İblis ve yardımcılarının durumu gibidir. Onun vefatı ertelenmiştir. Çünkü o putperestliğin filizlenmesine yol açmıştır.

İmam Ahmed'in *Müsned*'inde Hz. Peygamberin şu hadisi bulunmaktadır: “Deccal'ın babası ve annesi otuz yıl kalacaklardır. Çocukları olmayacak, ardından tek gözlü bir çocukları doğacaktır. En zararlı şey olacaktır. Gözleri uyuyacak, ancak kalbi uyumayacaktır.”

Sahâbeden birinin Deccal'ın saklı olduğu yerde (mahpus olduğu adada) Deccalla karşılaştığını rivâyet etmiştik. Bu karşılaşma, çıkışıyla birlikte en büyük fitnenin olmasından önce Deccal gerçeğini anlamak için son derece ihtiyaç duyduğumuz acayip bir karşılaşmadır. Sahâbeden olan o kişiyle Deccal arasında geçen konuşmadan anladığımız kadarıyla Deccal bu dünyadaki pek çok olay hakkında bilgiye sahiptir. O, Hz. Peygamber'in gönderilişini ve hicretini de bilmektedir.

89 Bu hadisi Ebû Ümâme rivâyet etmiştir. Onu İbn Mâce, *Sünen*'inde nakletmiştir. Ve bunun için “sahih” demektedir. Aynı şekilde İbn Huzeyme ve el-Hâkim aynı görüştedir.

90 Muhammed İsâ Dâvûd, *el-Huyûtul-Hafıyye*, Dârul-Beşîr.

Şimdi gelin, birlikte Hz. Peygamber'in bu etkileyici karşılaşma hakkında bize haber verdiklerine bakalım. Müslim'in *Sahîh*'inde şöyle geçmektedir:

İbn Büreyde, Âmir bin Şurahbîl eş-Şa'bî'den nakille şöyle anlatmaktadır: "Hemedânî biri ilk muhacir kadınlardan olan ed-Dahhâk bin Kays'ın kız kardeşi Fâtıma bint Kays'a şöyle denildi:

"Bizzat Hz. Peygamber'in kendisinden duyduğun hadisi bize anlat!"

Bunun üzerine Fâtıma bint Kays şöyle der:

"Eğer istersen yaparım."

O da kendisine:

"Tabîî anlat!" der.

Bunun üzerine şöyle anlattı:

"İbnül-Muğîre'yla nikahlanmıştım. O, o günkü Kureyş gençlerinin en seçkinlerindendi. Hz. Peygamberle birlikte ilk cihatta bulunmuş ve cihadın başlarında öldürülmüştü. Dul kalmıştım. Abdurrahman bin Avf beni sahâbeden biriyle nikahlamıştı. Hz. Peygamber de beni kölesi Üsâme bin Zeyd ile nikahlamıştı. Hz. Peygamber şöyle buyurmuştu: "Kim beni seviyorsa, Üsâmeyi de sevsin." Hz. Peygamber benimle konuştuğunda kendisine: "Canım kurbandır yoluna, kiminle istersen nikahla beni!" dedim. Bunun üzerine şöyle buyurdu: Ümmü Şüreyk'e git! Ümmü Şüreyk, ensârdan zengin bir kadındır. Allah yolunda çok infak eden biridir. Ona misafirler gelip kalırlar. Ancak ben senin başörtünün düşüp ya da elbisenin açılıp, insanların senin hoşlanmayacağın bir yerini görmelerini istemem. Sen amcanın oğlu Abdullah bin Ömer bin Ümmü Mek-tûm'a git! O, Benî Fihri'den biridir. Fihri, Kureyş'tir. Hem o, Ümmü Şüreyk'le aynı sülaledendir. Ben de ona gittim. İdde-

tim⁹¹ bitmişti. Müdadinin: “Camiye gelin!” diye namaz için seslendiğini duydum.

Namaz için toplanıldı. Ben de camiye gittim. Ben erkeklerin arkasında saf tutmuş kadınların safındaydım. Hz. Peygamberle birlikte namaz kıldım. Hz. Peygamber namazını bitirince minbere oturup gülerek şöyle buyurdu:

“Her insanın namaz kılacağı bir yerinin olması gerekir.”

Ardından da şöyle buyurdu:

“Sizi neden topladığımı biliyor musunuz?”

Orada bulunanlar:

“Allah ve Resûlü daha iyi bilirler.” diye cevap verdiler.

Bunun üzerine Hz. Peygamber şöyle buyurdu:

“Allah adına yemin olsun ki, ben sizi ne sevindirmek, ne de korkutmak için topladım. Ancak sizi şunun için topladım: Temîm ed-Dârî,⁹² hristiyan biriydi. Gelip biat ederek müslüman oldu. Bana size Deccal hakkında bahsettiğimle aynı şeyleri anlattı. O bana, otuz kişiyle birlikte gemiye bindiklerinden bahsetti. Onlar bir ay denizde kaldıktan sonra doğuda bir adada demirlemişler. Gemideki sandallara binerek adaya girmişler. Orada çok kıllı olan bir yaratık kendilerine rastlamış. O kadar kıllıymış ki önünü, arkasını ayırt edemiyorlarmış. Yaratığa şöyle demiş:

“Aman Allah’ım! Sen de kimsin?”

Yaratık cevap vermiş:

“Ben Cessâse.”

Sormuşlar:

91 Dul kalan ya da boşanan kadının yeniden evlenebilmek için beklemek zorunda olduğu süre.

92 Büyük sahâbî. H. 9 senesinde İslâmiyet'e girmiş ve H. 40 senesinde vefat etmiştir. Önceleri Filistin'de bir Hristiyan rahipmiş.

“Cessâse de nedir?”

Yaratık cevap vermiş:

“Ey insanlar, manastırdaki şu adama gidin! O sizi dört gözle beklemektedir.”

Devam ediyor:

“Hızlıca gidip manastıra girdik. Bir de ne görelim, hayatımızda gördüğümüz yapı olarak en büyük insan! Ve zincirlere vurulmuş! Dizlerinin arasından topuklarına kadar inen ellerinden boynuna kadar zincirlerle dolu. Sorduk:

“Kimsin sen? Nedir bu hâlin?”

Cevap verdi:

“Siz kimsiniz ondan haber verin!”

Orada bulunanlar:

“Biz Arap'ız. Gemiye binmiştik; ve fırtınaya yakalandık. Yolculuğumuz bir ay sürdü. Ardından sizin bu adanızda demirledik. Sandallarımıza binip adaya girdik. Ardından kılının çokluğundan önü mü arkası mı anlaşılmayan bir yaratıkla karşılaştık. Kendisine kim olduğunu sorduk. O da bize: “Ben Cessâse'yim.” diye cevap verdi. Kendisine; “Cessâse de nedir?” diye sorduk. O da bize; “Manastırdaki bu adama gidin, o sizi dört gözle bekliyor.” diye cevap verdi. Biz de hızlıca sana geldik; ondan da korktuk. Bir şeytan olabileceğinden de şüphelendik.

Bunun üzerine bize şöyle dedi:

“Bana Beysân'ın⁹³ hurma ağaçları hakkında haber verin!”

Kendisine; “Nesinden haber vermemizi istiyorsun?” diye sorduk. Bize şöyle cevap verdi:

“Size onun hurma ağaçları hakkında soruyorum. Meyve verdi mi?”

93 Beysân: Filistin'de eski bir şehir.

Cevap verdik:

“Evet.”

“Ancak meyvesi bitmek üzeredir.” dedi. Ardından şöyle sordu:

“Bana Taberiye⁹⁴ gölü hakkında haber verin!”

Biz yine: “Nesinden haber vermemizi istiyorsun?” diye sorduk. Cevap verdi:

“İçinde su var mı?”

“Onun suyu çoktur.” diye cevap verdik.

“Ancak suyu bitmek üzeredir.” dedi.

“Bana Zugar Çayı⁹⁵ hakkında haber verin!” dedi.

Yine sorumuzu tekrarladık:

“Nesinden haber vermemizi istiyorsun?”

“Çayda su var mı? Oranın halkı çayın suyuyla ziraat yapıyorlar mı?”

Kendisine şöyle cevap verdik:

“Evet, oranın suyu çoktur ve oranın halkı onun suyuyla tarım yapıyorlar.”

“Bana Ümmî Peygamber hakkında haber verin! Ne yaptı?” diye sordu bu kez.

Cevap verdik:

“Mekke’den çıkıp Medine’ye gitti.”

Devam etti:

“Araplar onunla savaştı mı?”

Cevap verdik:

94 Taberiye gölü: Beytülmakdis’e yakındır.

95 Aynu Zugar: Şâm’ın kible tarafında küçük bir yer. Bu yerle Beytülmakdis arasında göl üzerinden üç fersahlık mesafe vardır.

“Evet.”

Devam etti: “Onlara ne yaptı?”

Cevap verdik:

“O, onlara galip geldi, onlar da ona itaat ettiler.”

Bunun üzerine şöyle dedi:

“Eğer böyle yaptılarsa, itaat etmeleri onlar için en hayırlı-sıdır. Ben size kendimden bahsedeceğim: Ben Mesih'im. İzin verileceğim ve çıkacağım gün yakındır. Ben çıkıp yeryüzünde dolaşacağım ve ayak basmadık bir tek köy bile bırakmayacağım. Bunları kırk gecede yapacağım. Ancak Mekke ve Medine hariç. Çünkü o ikisi bana yasaklanmıştır. Ben onlardan her hangi birine, her girmek isteyişimde beni eli kılıklı bir melek karşılayacak ve oradan savuşturacaktır. O iki şehrin her girişinde onları koruyan melekler vardır.”

Fâtıma bint Kays devam ediyor: Hz. Peygamber asasını minbere bastırarak şöyle buyurdu:

“Bu, Mekke ve bu da Medine. Ben bunu size anlattım mı?”

İnsanlar:

“Evet.”

H. Peygamber:

“Temîm'in anlattığı beni şaşırttı. Çünkü benim size Deccal ve Mekke ile Medine hakkında anlattıklarımla birebir uyum gösterdi. Şunu iyi bilin ki, o, ya Şâm denizindedir ya da Yemen denizindedir. Doğu tarafında değil. Doğu tarafından değil. Doğu tarafında değil. Değil.”

Ve eliyle doğuyu gösterdi. Fâtıma bint Kays devam ediyor: “İşte Hz. Peygamber'den duyduğum bu hadisi ezberledim.”⁹⁶

96 bk.: *Sahîh*, Müslim (Nevevî'nin şerhiyle), (H 18/78–83) el-Matbaa-tul-Misriyye Matbaası.

Deccal – Allah’ın lâneti üzerine olsun – Kur’an’da net bir şekilde geçmemektedir. Bu, önemli bir şey olabilir. Allah Teâlâ, Kur’an’da bu iddiacıdan net bir şekilde bahsetmemiştir. Çünkü o, Allah nezdinde çok düşük olan bu alçak, zavallı ve kibirli gelecekte kendisine ibadet edilecek ilâh olduğunu iddia edecektir.

“Deccal iddia ettiği makam olan ilâhlık makamına göre apaçık eksiktir. Allah ondan bahsetmemiştir. Çünkü böyle birinin, mü’min kulları hidâyete erdiremeyeceğini, onların imânlarını artıramayacağını ve onları Allah’a ve Resûlü’ne teslimiyete davet edebileceğini Allah Teâlâ bilmektedir.”⁹⁷

Ancak Kur’an Deccal hakkında net bir açıklama yapmaksızın göndermede bulunacak şekilde bir bilgi vermektedir. Tıpkı el-Begavî’nin *Tefsir*’inde Allah Teâlâ’nın şu sözüne getirdiği açıklama gibi:

*“Elbette göklerin ve yerin yaratılması, o insanların yaratılmasından daha büyüktür. Fakat insanların çoğu bilmezler.”*⁹⁸

el-Begavî burada “insanlar”dan kastedilenin Deccal olduğunu söylemektedir. Ona göre burada bütünden teke işaret edilmiştir.⁹⁹

Allah Teâlâ’nın şu sözünde de Deccal’a işaret edilmiş olabilir:

*Rabbinin bazı alâmetleri geldiği gün, önceden imân etmemiş veya imânında bir hayır kazanmamış bir kimseye o günkü imânı hiçbir yarar sağlamaz...”*¹⁰⁰

Bu âyetleri Hz. Peygamber’in bir hadisi tefsir etmektedir:

97 İbn Kesir, *el-Fiten vel-Melâhim*, 1/167

98 *Kur’an*, Mümin sûresi, âyet 57.

99 Saîd Eyyûb, *el-Mesîhud-deccâl: Kıraatün siyasiyyetün fî usûlîd-diyânâtîl-kiber*, 16, Dârul-Feth lil-ilâmil-Arabî, Kahire.

100 *Kur’an*, Enâm sûresi, âyet 158.

“Üç şey ortaya çıktığında daha önce iman etmemiş ya da imanında bir hayır kazanmamış bir kimseye imanı yarar sağlamaz. Bunlar; Deccal, Dâbbetül-arz ve güneşin batıdan doğmasıdır.”¹⁰¹

İbn Kesîr ise şöyle demektedir:

“Deccal isminin Kur’an’da açık bir şekilde zikredilmemesinin sebebi; onun alçak bir seviyede olmasıdır. Çünkü o, ilâhlık iddia edecektir. Onun Allah katındaki yeri, zikredilmeyecek kadar düşüktür.”¹⁰²

Biz Deccal’ın ortaya çıkacağını doğrulayan ve Hz. Peygamberin onun fitnesine karşı ümmetini uyaran hadis-i şeriflerini verdik. Hz. Peygamber’den aktarılan verdiğimiz bu sahih hadisler bize bundan öte bir bilgiye ihtiyaç duyurmamaktadır.

Hiz. Aişe’den nakille Hz. Peygamber’in şöyle buyurduğu anlatılır: “Ey Allah’ım! Ben tembellikten, yaşlanıp da elden ayaaktan kesilmekten, günahkâr olmaktan, kaybetmekten, kabrin fitnesinden, kabir azabından, cehennemden fitnesinden, cehennem ateşinden, zenginlik fitnesinden, fakirlik fitnesinden ve Deccal Mesih’in fitnesinden sana sığınırım. Ey Allah’ım! Hatalarımı benden su, kar ve dolu ile yıka! Kalbimi hatalardan, tıpkı beyaz elbisenin kirden temizlendiği gibi temizle! Benimle hatalarımın arasını doğuyla batının arası gibi aç!”¹⁰³

101 Bu hadisi Tirmizî, Ebû Hüreyre’den rivayet etmiştir. Hadis ayrıca Müslim’de de vardır. Buhârî’de de geçmektedir; ancak burada “güneşin batıdan doğması” ibaresi yoktur. *Feyzül-Kadîr* (3).

102 İbn Kesîr, *el-Fiten vel-Melâhim* (1/167).

103 Bu hadisi Hz. Aişe’den beş kişi rivayet etmiştir. Ancak el-Hâkim onu ziyadeli bir şekilde vermiştir.

SÖZÜMÜZÜ NOKTALARKEN

Deccal bütün peygamberlerin ısrarla bahsettikleri gaybî gerçeklerden biridir. Onun tipi bizce bilinmektedir. Daha önce verdiğimiz sahih hadislerde nasıl biri olduğu betimlenmişti. Deccal ortaya çıkacağı devrin tanık olacağı bütün teknoloji aletlerini kullanacak ve çeşitli imkânlarla donanmış olacaktır. Bu imkânlar, bizim şimdi sahip olduklarımızdan hiç şüphesiz daha ileri ve daha şaşırtıcı bir noktada olacaktır. Hatta denilir ki on dokuzuncu yüzyılın yarısından beri dünyanın bahsettiği uçan daireler, bir tek kişiye yani Deccal Mesîhe tâbidir. Onlar, onun adamları ve çalışanlarıdır. Onlar, İmam Müslim'in rivayet ettiği hadiste Hz. Peygamber'in (s.a.v.) bize haber verdiği hızlı binek olabilir. Sahabe Hz. Peygamber'e şöyle sorar:

“Deccal'ın hızı nasıldır?”

Hz. Peygamber şöyle buyurur:

“Yeryüzü onun için âdeta dürülen bir koçun postu gibi katedilecektir.”¹⁰⁴

Başka bir rivayette de şöyle anlatılmaktadır:

“O rüzgârların sürüklediği yağmur gibidir...”¹⁰⁵

Nuvâs bin Sem'ân (r.a.)'ın rivayeti ise şöyledir: “Biz şöyle dedik:

104 bk: Muhammed İsâ Dâvûd, *el-Huyûtul-Hafiyye*, Dâru'l-Beşîr.

105 Müslim, 18-66; Tirmizî, 4-511.

“Ey Allah’ın resûlü, Deccal’ın yeryüzündeki hızı ne olacaktır?”

Hiz. Peygamber şöyle cevap verdi:

“Rüzgârın sürüklediği yağmur gibi.”

Suyûtî’nin *ed-Dürerül-Mensûr* isimli kitabında ise “Rüzgârın şiddetle sürüklediği yağmur gibi.” rivâyeti vardır.

Hadisi şerh edenler şöyle demektedir: Burada bulut kastedilmiştir. Çünkü rüzgârın güçlü ve sert bir şekilde sürüklediği bulut hızlıdır. Belki de Hiz. Peygamber’in Deccal’ın hızını buluta ve rüzgârlara benzetmesi bize bu kişinin Allah Teâlâ’nın evrende ortaya koymuş olduğu doğal güçlere sahip olduğunu açıklamak içindir. Ancak Deccal insanlar için bir fitnedir. Tirmizî, Hiz. Peygamberden aktarılan başka bir rivayetten ise şöyle bahsetmektedir:

“Onların yüzleri yuvarlak, yumru, katı ve kalkan misâlidir.”

Yani bu, şu demektir: Onlar muhtemelen zehirli gazlardan koruyucu maskeler takacaklardır. Ayrıca onların yüzleri neredeyse Doğu Asya halkının yüzleri gibidir. Meselâ, Japonlar. Onlar geriye dönmeyecek şekilde bir ilerleme içindedirler. Onların bu ilerleyişi fitne derecesine varacak kadar fazla bir şekildedir.”¹⁰⁶

Allah Teâlâ şöyle buyurmaktadır: “..*Nihayet yeryüzü ziynetini takınıp süslendiği ve sahipleri de onun üzerinde kendilerini güçlü sandığı bir sırada geceleyin veya gündüzün ona emrimiz gelivermiş, bir anda ona öyle bir tırpan atıvermişizdir ki, sanki dün orada hiçbir şenlik yokmuş gibi oluverir...*”¹⁰⁷

Her halükârda, Hiz. İsâ’nın, Deccal’i öldürüp de taraftarla-

106 bk.: Muhammed İsâ Dâvûd, *el-Huyûtul-Hafîyye*, Dârul-Beşîr.

107 *Kur’an*, Yûnus sûresi, âyet 24.

rının ve Yahudîlerin yenilgiye uğradıkları anda Deccal'ın bu gücü kendisine bir fayda sağlamayacaktır.

Biz yannlarda bunu göreceğiz. Ve bu yakındır. Yakındır inşallah.

Önemli olan; Deccal'ın ortaya çıkışının Kıyamet'in büyük alâmetlerinden biri olduğunu bilmemizdir. Bu alâmet, bu dünyadaki hayatın sona erdiği andaki başlangıcın başlangıcıdır. Ve bu, birkaç asır sürecektir bir aşamadır.

Son olarak bu yalancıya karşı Peygamberimiz'in bize verdiği silahla silahlanmak kaldı geriye. Hz. Peygamber şöyle buyurmaktadır:

“Sizden her kim ona yetişirse, Kehf sûresinin baş taraflarını okusun!”¹⁰⁸

Hz. Peygamber ayrıca şöyle buyurmaktadır:

“Sizden her kim onunla karşılaşır sa yüzüne tükürsün ve Kehf sûresinin baş taraflarını okusun!”¹⁰⁹

Deccal Mesih'in fitnesinden Allah'a sığınınız.

Başarı Allah'tandır.

* * *

108 Tirmizî, 4/518; Müslim, 18/65; Ebû Dâvûd, 4/117.

109 et-Taberânî, 38794; el-Hâkim, 4/537.

DECCAL meselesi çok ciddi bir meseledir.

Öyle ki, Allahu Teala'nın gönderdiği
her peygamber ümmetini DECCAL'in
şerrine karşı uyarmıştır.

Peki, her ümmeti meşgul eden ve
gerek Nebi, gerekse Resul olsun,
her Peygamber'in uyarı kaynağı
olan bu DECCAL'in öyküsü nedir?

Biz kitabımızda bu konuyu
Allah'ın izniyle
açıklamak istiyoruz.

Dr. Âtîf Limâda

